ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας 100
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

www.sek-ist.gr | 4 Ιούλη 2007 | **Νο 774** | τιμή 1,50 ευρώ | τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

Ολοι στο ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

σελ. 8-9

Εμπρηστής είναι ο καπιταλισμός

ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

- **STOP** στις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές που διαλύουν Πυροσβεστική και ΔΕΗ
- **STOP** στους κερδοσκόπους γης που καταπατούν δάση και ελεύθερους χώρους
- Να δυναμώσουμε την Αντικαπιταλιστική Αριστερά

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ σελ.6-7

Πάνω από 200.000 στρέμματα δάσους αφάνισαν οι πυρκαγιές, που ξέσπασαν την περασμένη εβδομάδα, σχεδόν ταυτόχρονα, σε εκατοντάδες σημεία της χώρας. Η Πάρνηθα, ο τελευταίος περιαστικός πνεύμονας πρασίνου της Αθήνας, καταστράφηκε ολοκληρωτικά: τα δυο τρίτα του Εθνικού Δρυμού, 25 χιλιάδες στρέμματα ελατοδάσους και πευκοδάσους, μετατράπηκαν σε ένα σωρό από στάχτες, αποτεφρωμένα πτώματα σπάνιων ζώων, κάρβουνα και μισοκαμένα ξύλα.

Στο Πήλιο, οι φλόγες αφάνισαν πάνω από 30 χιλιάδες στρέμματα. Το δάσος κωνοφόρων στο Δέλτα του Νεοχωρίου έχει πάψει να υπάρχει. Εξίσου "βιβλικές" είναι και οι καταστροφές στο Σχηματάρι, στην Χαλκιδική, στην Λάρισα, στον Πόρο, ...

Οι συνέπειες αυτής της εβδομάδας των πυρκαγιών θα είναι δραματικές για το περιβάλλον: τα καιρικά φαινόμενα στην Αθήνα -και όχι μόνο- θα είναι, σύμφωνα με τους επιστήμονες, ακόμα πιο "ακραία". Οι βοριάδες, που δρόσιζαν την Αθήνα φέρνοντας ψυχρό αέρα από την Πάρνηθα, θα είναι τώρα ζεστοί και οι καύσωνες θα είναι ακόμα πιο ανυπόφοροι. Οι βροχές θα μετατρέπονται σε χείμαρους και σε πλημμύρες. Η ρύπανση της ατμόσφαιρας θα είναι ακόμα πιο έντονη.

Και οι συνέπειες αυτές θα κατατρέχουν τον πληθυσμό για δεκαετίες και δεκαετίες: το ελατοδάσος της Πάρνηθας χρειάστηκε αιώνες για να δημιουργηθεί. Το πιο πιθανό είναι ότι δεν θα ξαναγεννηθεί ποτέ. Και το ίδιο ισχύει για ολόκληρο τον κύκλο της ζωής-των σπάνιων φυτών, μανιταριών, εντόμων, ερπετών, πουλιών και θηλαστικών-του δάσους.

Ποιός φταίει για αυτή την καταστροφή; Η κυβέρνηση υποστηρίζει τώρα ότι η επιχείρηση της αντιμετώπισης των πυρκαγιών "στέφθηκε από μερική επιτυχία". Σωστά: στην Πάρνηθα, έμειναν ολόκληρες 13 χιλιάδες στρέμματα δάσους ανέπαφα. Ολική επιτυχία κατά τον Πολύδωρα -που έκανε αυτή την προκλητική δήλωση-θα ήταν, προφανώς, να μην μείνει ούτε ένα.

συνέχεια στην σελίδα 5

"ΕΥΡΩΣΥΝΤΑΓΜΑ": Ενα φάντασμα πλανιέται πάνω απ'την Ε.Ε.

Η σύνοδος της Ευρωπαϊκής Ενωσης που πραγματοποιήθηκε τις τελευταίες μέρες του Ιούνη στις Βρυξέλες ήταν μεγάλων προσδοκιών. Στόχος σύμφωνα με την προεδρεύουσα καγκελάριο της Γερμανίας, Αγκελα Μέρκελ, ήταν να "βγει η Ευρωπαϊκή Ενωση από την παράλυση". Σε παράλυση είχε μπει η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης μετά τη νίκη του "Οχι" στα δημοψηφίσματα για το Ευρωσύνταγμα στη Γαλλία και την Ολλανδία το 2005. Από τότε, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είχε κηρύξει μια περίοδο "περισυλλογής", τη λήξη της οποίας ήθελε να κηρύξει η Μέρκελ. Ετσι, όλη η συζήτηση και οι αντιπαραθέσεις ήταν γύρω από μια "νέα συνθήκη" που θα αντικαταστήσει το χαμένο Ευρωσύνταγμα.

Πέρα από τις εκκλήσεις της Μέρκελ, όμως, κανείς από τους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ενωσης δεν φάνηκε διατεθειμένος να υπερασπίσει την "ανάσταση" του Ευρωσυντάγματος. Η "συνθήκη", την οποία δεν τολμάνε πλέον να την ονομάζουν "Σύνταγμα" είναι στην πραγματικότητα μια σειρά από αναθεωρήσεις στις ήδη υπάρχουσες συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Προσπαθούν να βρουν φόρμουλες ώστε να διατηρήσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο τμήμα του Ευρωσυντάγματος, χωρίς να αναγκαστούν χώρες να καταφύγουν σε δημοψήφισμα.

Ο Μπλερ, παρόλο που παλιότερα είχε υποσχεθεί πως μια ευρωπαϊκή Συνθήκη θα περνούσε από δημοψήφισμα, τώρα υποστήριξε πως ένα δημοψήφισμα "θα απορροφούσε την πολιτική ενέργεια της χώρας για ολόκληρους μήνες". Αυτή η άρνησή του να ρωτήσει τη γνώμη των Βρετανών για την Ευρωπαϊκή Συνθήκη καταγράφηκε ως τελευταία πολιτική πράξη του Μπλερ. Ο Σαρκοζί επίσης δεν θέλει με κανένα τρόπο να ξαναδεί τη Γαλλία να πολώνεται υπέρ και κατά του νεοφιλελευθερισμού. Η Ντόρα Μπακογιάννη έκανε μία από τις πιο προκλητικές δηλώσεις, λέγοντας πως δεν χρειάζεται δημοψήφισμα διότι: "απέναντι στο λαϊκισμό του Ναι και του Οχι προτιμώ τη Βουλή". Μόνο η Ιρλανδία είναι απο το Σύνταγμά της υποχρεωμένη να κάνει δημοψήφισμα, ενώ ψάχνουν τεχνάσματα για να γλιτώσει και η Δανία από το βάσανο. Η πορτογαλική προεδρία αναλαμβάνει τώρα να οργανώσει μια Σύνοδο στις 23 Ιούλη για να συντάξει τη Συνθήκη, αξιοποιώντας το προσχέδιο που βγήκε από τις Βρυξέλες και μετά να σχεδιάσουν πώς θα προχωρήσει σε κάθε χώρα.

Φόβος

Κάνουν λάθος λοιπόν όσοι βιάστηκαν να ρίξουν το φταίξιμο για την αποτυχία της Ευρωπαϊκής Ενωσης να υπερασπιστεί το Ευρωσύνταγμα στους "ατλαντιστές" φίλους των ΗΠΑ που δεν θέλουν την "ευρωπαϊκή ολοκλήρωση". Πίσω από την αποτυχία τους είναι ο φόβος τους να ανοίξουν γύρο δημοψηφισμάτων στην Ευρωπαϊκή Ενωση. Το BBC μεταδίδει τις δηλώσεις δύο ειδικών για θέματα Ευρωπαϊκής Ενωσης: η Κίρστι Χιούζ λέει πως "Είναι πολύ χειρότερο από τις συνηθισμένες συρραφές της ΕΕ. Είναι ουσιαστικά το ίδιο με το ευρωσύνταγμα, αλλά πολλοί ηγέτες προσπαθούν να το πουλήσουν σαν κάτι διαφορετικό, για να γλυτώσουν το δημοψήφισμα. Πρόκειται για συλλογικό ψέμα", ενώ η Τζάκι Ντέιβις λέει ότι: "Πρόκειται για μια συνθήκη σαν την παλιά αλλά αυτή τη φορά δεν θα ρωτήσουμε τον κόσμο".

Αυτό δε σημαίνει πως η Ευρωπαϊκή Ενωση έχει πεθάνει. Τόσα χρόνια η Ευρωπαϊκή Ενωση μπορούσε να οργανώνει τις επιθέσεις της χωρίς Ευρωσύνταγμα, χωρίς μόνιμη Προεδρία και χωρίς "γραμματέα Εξωτερικών Υποθέσεων". Οι αποφάσεις παίρνονταν μέσα από τα παζάρια στις Συνόδους Κορυφής και στις Διακυβερνητικές. Το Ευρωσύνταγμα ερχόταν να συντονίσει καλύτερα αυτές τις επιθέσεις, και ιδιαίτερα λόγω της διεύρυνσης να οργανώσει περισσότερο την κυριαρχία των ισχυρών χωρών πάνω στο σύνολο των 27 πλέον χωρών της ΕΕ.

Πάνω από όλα όμως ήθελε να δώσει μια αίσθηση πολιτικής πρωτοβουλίας στις κυβερνήσεις για να προχωρήσουν σε νεοφιλελεύθερες επιθέσεις μέσα σε κάθε χώρα. Ο στόχος τους παραμένει να συμπιέσουν μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές δαπάνες και ασφαλιστικά δικαιώματα, να πάρουν πίσω τα κεκτημένα του εργατικού κινήματος, για να μπορέσει το ευρωπαϊκό κεφάλαιο να τα βάλει με τους ανταγωνιστές του στον υπόλοιπο πλανήτη. Αυτό που φάνηκε στη Σύνοδο των Βρυξελών είναι ότι οι Ευρωπαίοι ηγέτες δεν νιώθουν ότι έχουν αυτήν την πολιτική πρωτοβουλία. Οσα "χαρτιά" και αν ονομάσουν Συνθήκες και Συντάγματα, για να τα κάνουν πραγματικότητα θα πρέπει να συγκρουστούν με το εργατικό κίνημα σε κάθε χώρα και να το νικήσουν. Το δίδυμο Σαρκοζί και Μέρκελ είναι η νέα ελπίδα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, ακριβώς γιατί υπόσχονται να κάνουν αυτή τη σύγκρουση. Οι αγώνες της εργατικής τάξης όμως τους τρομάζουν ακόμη και δεν έχουν καταφέρει να βγουν από την "παράλυση".

Νίκος Λούντος

ΜΠΡΑΟΥΝ, Ο ΝΕΟΣ ΜΠΛΕΡ

Υποδοχή με απεργία Ταχυδρομικών

Πολύ πετυχημένη ήταν η πρώτη απεργία ενάντια στο νέο πρωθυπουργό της Βρετανίας, Γκόρντον Μπράουν. Την Παρασκευή 29 Ιούνη, οι εργαζόμενοι στα Ταχυδρομεία προχώρησαν σε 24ωρη απεργία με καθολική συμμετοχή. Σε ολόκληρη τη χώρα, έξω από τα ταχυδρομεία οργανώθηκαν απεργιακές φρουρές. Αλλού 20 αλλού 30 αλλού περισσότεροι εργάτες με πικέτες στα χέρια έδειξαν τη δύναμή τους από πρωί πρωί, καθώς η απεργία ξεκινούσε στις 3 τα ξημερώματα. Η απόφαση για απεργία είχε παρθεί με 77% υπέρ και οι απεργοσπάστες ήταν τελικά μετρημένοι στα δάχτυλα. Οι απεργοί είναι 130 χιλιάδες εργάτες που δουλεύουν στα ταχυδρομικά γραφεία, κάνουν ντελίβερι με μηχανάκια ή μεταφέρουν χρήματα. Το συνδικάτο τους, το Συνδικάτο Εργατών Επικοινωνιών (CWU) απειλεί με νέα απεργία σε δύο βδομάδες αν δεν υπάρξει υποχώρηση της διοίκησης.

Η διοίκηση του Ταχυδρομείου έκρινε πως οι μισθοί των υπαλλήλων (323 λίρες τη βδομάδα) είναι 25% μεγαλύτεροι από ό,τι πρέπει και η εργασία τους είναι 40% λιγότερη. Ετσι στη νέα σύμβαση πρότεινε αύξηση μόλις 2,5% που στην πραγματικότητα είναι μείωση μισθού μιας και ο πρωϊπολογισμός είναι κοντά στο 5%. Οι μισθοί της διοίκησης, ωστόσο φτάνουν το ένα εκατομμύριο λίρες το χρόνο.

Ο **Αντι Πλαντ**, γραμματέας του σωματείου στο Μπάρσλεμ δήλωσε στην εφημερίδα Socialist Worker: *"Με τη συμμετοχή μας δείξαμε πόσο αποφασισμένοι είμαστε να κερδίσουμε μια αξιοπρεπή σύμβαση. Η απεργία μας σήμερα είναι μια προειδοποίηση στους πολυεκατομμυριούχους, Ανταμ Κρόζιερ και Αλλαν Λέιτον, τα αφεντικά του Ταχυδρομείου, ότι απαιτούμε μια δίκαιη πρόταση και συνολική αναγνώριση του συνδικάτου. Αυτό που εξόργισε πιο πολύ τους συναδέλφους είναι ότι μας είπαν ότι δουλεύουμε λίγο και πληρωνόμαστε πολύ. Δουλεύουμε έξι μέρες τη βδομάδα, από τις 5 το πρωί ό,τι καιρό κι αν κάνει. Και οι πολυεκατομμύριούχοι μας κόβουν το μισθό, δίνοντας 2,5% αύξηση. Αν δεν δώσουν απάντηση, οι απεργίες θα συνεχιστούν. Προετοιμαζόμαστε επίσης για κοινή δράση με άλλα σωματεία του δημόσιου τομέα για μια μεγάλη εκστρατεία σε υπεράσπιση των δημόσιων υπηρεσιών".*

Ταυτόχρονα με τη νέα σύμβαση, προετοιμάζεται ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης των Ταχυδρομείων που προβλέπει μείωση θέσεων έως και κατά 40 χιλιάδες, μείωση συντάξεων και χειρότερες συνθήκες εργασίας. Η μείωση των θέσεων περνάει μέσα από την ιδιωτικοποίηση ορισμένων τμημάτων της υπηρεσίας.

Οπως εξηγεί ο **Τζον Φέρμαν**, συνδικαλιστής στο Εσσεξ: *"Η απεργία δεν είναι για μισθούς. Είναι για το μέλλον του Ταχυδρομείου. Η κυβέρνηση ενθαρρύνει ιδιωτικές εταιρίες να πάρουν τα πιο κερδοφόρα τμήματα της επιχείρησης και να μας αφήσουν τα υπόλοιπα. Και μετά έρχονται τα αφεντικά και μας λένε, αν δεν μειωθούν οι μισθοί σας, δεν θα είμαστε ανταγωνιστικοί. Οταν τα βλέπεις έτσι τα πράγματα, τι έρχεται μετά; Ιδιωτικοποίηση".* Ο συνάδελφός του, **Στίβεν** που είναι μηχανικός και υπεύθυνος ασφαλείας στο κατάστημα, συμπληρώνει: *"Συμφωνώ απόλυτα, αυτό που βιώνουμε είναι προβοκάτσια. Υπάρχουν 900 μηχανικοί στα ταχυδρομεία σήμερα. Η διοίκηση ανακοίνωσε ότι θα φέρουν καινούργια μηχανήματα εκτύπωσης αλλά θα διώξουν 90 μηχανικούς χωρίς να λάβει υπόψιν τη γνώμη του σωματείου. Οταν αντιδράμε, τα αφεντικά μας λένε ότι είμαστε κατά των αλλαγών. Ομως δεν είναι αλήθεια. Δουλεύουμε με μηχανές 25 ετών, χωρίς ανταλλακτικά. Φυσικά, θέλουμε καινούργιες μηχανές. Αλλά δε χρειάζεται να μειωθούν οι θέσεις εργασίας. Γιατί δεν κρατάμε το εξειδικευμένο προσωπικό, για να χρησιμοποιήσει τη νέα τεχνολογία ώστε να εξασφαλίσουμε ότι τα επείγοντα δέματα θα φτάνουν μέσα σε μια μέρα;"*

Αντίστοιχες προσπάθειες αναδιάρθρωσης υπάρχουν από τις διοικήσεις και σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες στη Βρετανία. Γι' αυτό και η απεργία των ταχυδρομικών είχε κεντρική σημασία για ολόκληρο το εργατικό κίνημα της χώρας. Είναι ο πρώτος κλάδος που βγήκε σε απεργία για αυξήσεις και ενάντια στα σχέδια των ιδιωτικοποιήσεων. Αυτή η αίσθηση της συνολικής μάχης βοήθησε το συνδικάτο των ταχυδρομικών να γράψει καινούργια μέλη. Ο **Τζεφ Τόμας**, συνδικαλιστής στο Πλίμουθ λέει πως: *"στο δικό μου χώρο δουλεύουν 800 από τους πιο κακοπληρωμένους ολόκληρης της χώρας. Πολλοί είναι φοιτητές με εξάμηνες συμβάσεις. Παραδοσιακά ήταν πολύ δύσκολο να χτίσεις το συνδικάτο, αλλά τις τελευταίες δύο βδομάδες, 170 γράφτηκαν στο CWU".* Μία μέρα μετά τη δήλωση αυτή, ο Τζεφ μίλησε σε μια παμπ της περιοχής σε εργαζόμενους φοιτητές. Ακόμη 45 μπήκαν στο συνδικάτο.

Παντού το κλίμα είναι υπέρ του συντονισμού με τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών και των υπαλλήλων του στενού δημόσιου τομέα. Η εφημερίδα Ντέιλι Τέλεγκραφ έκφρασε αυτόν τον φόβο, καλώντας τον Γκόρντον Μπράουν να στηρίξει τη διοίκηση του Ταχυδρομείου ενάντια στο συνδικάτο: *"Αν η κυβέρνηση υποστηρίξει το CWU λόγω της απειλής για απεργία, τότε και άλλοι εργαζόμενοι το δημόσιο τομέα σίγουρα θα νιώσουν τη διάθεση να ακολουθήσουν".*

Οι συμβασιούχοι Πυροσβέστες προειδοποιούσαν από πέρυσι για την καταστροφή. Η φωτό είναι από το συλλαλητήριο στην ΔΕΘ.

Η Δυτική Αθήνα στο πόδι ενάντια στους καταστροφείς

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 15/7, ΠΑΡΚΟ ΤΡΙΤΣΗ

Δημοτικές κινήσεις, περιβαλλοντικές και πολιτικές οργανώσεις των Δυτικών περιοχών της Αθήνας ανταποκρίθηκαν στη σύσκεψη που κάλεσε τη Δευτέρα 2 Ιούλη η Επιτροπή Κατοίκων Καματερού μετά τις πυρκαγιές στην Πάρνηθα. Η σύσκεψη έγινε στο δημαρχείο Καματερού με στόχο να αποφασιστούν οι πρώτες οργανωμένες κινητοποιήσεις που θα εκφράσουν την οργή του κόσμου για την τεράστια οικολογική καταστροφή.

Η συζήτηση ήταν έντονη με όλους τους συμμετέχοντες να δηλώνουν την ανάγκη να μπουν στο στόχαστρο οι πραγματικοί ένοχοι του περιβαλλοντικού αυτού εγκλήματος με πρώτη την κυβέρνηση της ΝΔ που εξυπηρετεί το σύστημα του κέρδους. Η σύγκρουση με την πολιτική της λιτότητας και των περικοπών που έχει διαλύσει την πυροσβεστική, την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων που έχει μετατρέψει τη ΔΕΗ σε "εμπρηστή", την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των εργολάβων και των κερδοσκόπων γης, ήταν η βάση της συζήτησής μας.

Ολοι συμφωνήσαμε στο ότι χρειάζεται να μην αφήσουμε ούτε σπιθαμή γης να δοθεί στους εργολάβους. Με πλήρη καταμέτρηση των καμμένων στρεμμάτων που δεν είναι μόνο 25 χιλιάδες όπως λένε αλλά πολύ περισσότερα. Με επιτροπές στις γειτονιές που θα επαγρυπνούν ενάντια στην οικοπεδοποίηση. Με διαδηλώσεις τοπικά και κεντρικά.

Η πρότασή μας σαν Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ ήταν να οριστεί ημερομηνία της πρώτης διαδήλωσης που να εκφράσει την αγανάκτηση όλων των εργαζόμενων και της νεολαίας στο κέντρο της Αθήνας. Για να φτάσουμε σε ένα τέτοιο στόχο με τον πιο μαζικό τρόπο, αποφασίστηκε να γίνουν εξορμήσεις την Παρασκευή 6/7 σε διάφορα σημεία των περιοχών μας για ενημέρωση του κόσμου και η οργάνωση μιας μαζικής λαϊκής συνέλευσης την Κυριακή 15 Ιουλίου στις 8μμ στο Πάρκο Περιβαντολλογικής Ευαισθητοποίησης "Αντώνης Τρίτσης". Εκεί θα αποφασιστούν τα επόμενα βήματα.

Μιχάλης Βερβέρης

Συνέντευξη με τον Πρόεδρο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συμβασιούχων Πυρόσβεσης - Διάσωσης στην σελίδα 4

Η Ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές

ΤΟΠΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7
Πολιτιστικό Κέντρο Γκράβας 6.30μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7
Ανοιχτό Θέατρο Φιλοθέης 7.30μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7
Πνευματικό Κέντρο (Ανακρέοντος 60) 7.30μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7
Θεατράκι ΟΤΕ (Παν.Τσαλδάρη) 7.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7 Πάρκο Γεωργιάδη 6.30μμ

ΘΗΒΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 Συνεδριακό Κέντρο 7.30μμ

ΙΛΙΟΝ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 Δημαρχείο 7.30μμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 πλατεία Μερκούρη 8μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 Δημαρχείο 7μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΔΕΥΤΕΡΑ 9/7 Παλαιό Δημαρχείο 7.30μμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΡΙΤΗ 10/7
Θεατράκι στην 34ου Συν/τος Πεζικού 8μμ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 Πνευματικό Κέντρο - Αίθουσα «Πλειάδες» 8μμ

Στους εργατικούς χώρους...

ΙΝΤΡΑΚΟΜ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 Εστιατόριο (Α) 4μμ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 Γραφεία ΟΛΜΕ (Ερμού & Κορνάρου) 7.30μμ

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 Αμφιθέατρο Λαϊκού Νοσοκομείου 7.30μμ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΜΕ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/7 Γραφεία ΕΣΗΕΑ 6μμ

ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 Γραφεία ΟΤΟΕ (Σίνα & Βησσαρίωνος) 4.30μμ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ Σάββατο 14 Ιούλη

Οικονομική Εξόρμηση

Στα 76.000 ευρώ φτάσαμε την περασμένη βδομάδα με τα 8.000 ευρώ που συγκεντρώθηκαν για την οικονομική καμπάνια της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Ευχαριστούμε όλους τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας που ενίσχυσαν: Σωτήρης Μ. 300 ευρώ, από 100 ευρώ οι Παναγιώτης Κ., Ελένη Σ., Κατερίνα Κ., Λεωνίδας Β., Βασίλης Κ., Γιώργος Τ., Χρήστος Κ., Δημήτρης Λ., Έμη Α., Λευτέρης Α., Ιωάννα Λ. 75 ευρώ, από 60 ευρώ οι Ευγενία Κ. και η Εύα Π., από 50 ευρώ οι Παναγιώτης Κ., Μαριάνθη Γκ., Γιώργος Π., Βίκυ Κ., Παντελής Γ., Σπύρος Σ., Νάσος Μ., Θανάσης Σ., Μάνος Ν., Σπύρος Π., Διονύσης Μ., Φωτούλα Τ., Μαριλένα Δ., Κώστας Σ., Βαγγέλης Μ. 40 ευρώ, από 30 ευρώ οι Βασίλης Μ., Αργυρή Ε., Πάνος Κ., Κώστας Κ., Λίτσα Τ. 25 ευρώ και από 20 ευρώ οι Χριστίνα Β. και Δήμητρα Λ.

Ευχαριστούμε επιπλέον τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που γράφονται συνδρομητές στην εφημερίδα και συμβάλλουν στην οικονομική μας καμπάνια. Γιάννης Σ. 100 ευρώ, Τασία Κ. 80, από 75 ευρώ οι Στράτος Ε., Γιάννης Σ., Δημήτρης Γ., Ελένη Π., Νίτσα Κ. 35 ευρώ, από 30 Χριστίνα Γ. και Μανώλης Α., από 20 ευρώ οι Κώστας Π., Λουκάς Δ., Αγγελική Α., Κυριάκος Κ., από 15 ευρώ οι Αστέριος Σ., Ειρήνη Φ., Παντελής Ν. και Κώστας Σ.

Ευχαριστούμε, τέλος, το σωματείο Τεχνικών ΟΑΣΑ που ανανέωσε την συνδρομή του στην Εργατική Αλληλεγγύη.

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100

Στόχος 100.000 ευρώ

ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Συνέντευξη με τον Κώστα Παπαντώνη

Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Συμβασιούχων Πυρόσβεσης

Πώς πιστεύεις ότι οδηγηθήκαμε στην καταστροφή της Πάρνηθας και των εκατοντάδων άλλων δασικών εκτάσεων σε όλη την Ελλάδα;

Οι αρνητικές καιρικές συγκυρίες των τελευταίων ημερών ανέδειξαν το μέγεθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το πυροσβεστικό σώμα. Τόσο η υπερβολικά αυξημένη θερμοκρασία, όσο και οι αέρηδες, οι εμπρησμοί και οι ταυτόχρονες εκδηλώσεις πυρκαγιών έφεραν πάνω από 130-140 φωτιές την ίδια ημέρα. Πιστεύω ότι τα προβλήματα έχουν σχέση με όλες τις πολιτικές επιλογές που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια.

Το πρώτο είναι η έλλειψη προσωπικού. Την ίδια στιγμή που υπάρχουν 4 χιλιάδες οργανικές θέσεις κενές στην πυροσβεστική, τα τελευταία 31 χρόνια υπάρχουν 5.500 συμβασιούχοι πυροσβέστες. Ακόμα κι αν καλυφτούν οι οργανικές θέσεις, όμως, είναι λίγες σε σχέση με τον αριθμό των πυροσβεστών που χρειάζεται για να αντιμετωπιστούν τόσα πολλά μέτωπα μαζί όπως την περασμένη εβδομάδα. Αρα δεν είναι απαραίτητοι μόνο οι 5.500 συμβασιούχοι αλλά χιλιάδες περισσότεροι πυροσβέστες.

Το δεύτερο είναι οι ελλείψεις σε μέσα πυρόσβεσης. Πολλά πυροσβεστικά οχήματα είναι απαρχαιωμένα. Τα Ούνιμα είναι μικρά πυροσβεστικά οχήματα της Μερσεντές του μισού ή του ενός τόνου. Είναι ευέλικτα για ορεινές περιοχές και εξειδικευμένα για τα δάση. Ηταν να αγοραστούν 90 από αυτά με πλειοδοτικούς διαγωνισμούς αλλά έχουν ακυρωθεί 15 φορές λόγω ενστάσεων. Είναι άγνωστο πότε θα τα πάρει η πυροσβεστική υπηρεσία. Αυτά που ήδη υπάρχουν είναι πολύ παλιάς γενιάς, έχουν χρονολογία κατασκευής 1967, 1970. Αυτά τα οχήματα έλειπαν λοιπόν και όπου υπήρχαν είχαν προβλήματα, με αποτέλεσμα δυσκολίες στην μετακίνηση.

Το τρίτο είναι τα εναέρια μέσα. Τα 10 με 15 αεροπλάνα, τα 4 με 5 ρώσικα ελικόπτερα μαζί με το Ερικσον το αμερικάνικο, δε παύουν να μην μπορούν να είναι παντού. Μη ξεχνάμε ότι αυτό είχε φανεί από πέρσι στη Χαλκιδική, όπου σηκώσαν τα αεροσκάφη για ένα μέρος και έμεινε ακάλυπτο το άλλο. Επιπλέον τα αεροσκάφη Καναντέρ λένε ότι έχουν πρόβλημα στους 38 βαθμούς Κελσίου και πάνω. Δεν το ξέρω σίγουρα, αυτό που ξέρω πάντως είναι ότι στις δυμορφίες του εδάφους, στις χαράδρες, τις ρεματιές δεν ενδείκνυνται τα Καναντέρ, είναι περισσότερο για επίπεδα εδάφη.

Συνάμα κάτι που δε ξέρει ο κόσμος είναι ότι για τους συμβασιούχους πυροσβέστες έχει βγει πλαφόν ωρών. Μπορούν δηλαδή να κάνουν μέχρι 30 ώρες υπερωρία την σεζόν, παίρνοντας 2 ευρώ την ώρα. Αν τις καλύψουν -που είναι πολύ εύκολο γιατί 30 ώρες είναι μόλις ένα 24ωρο και κάτι- ή φεύγουν και αφήνουν τις φωτιές ή δεν πληρώνονται τις παραπάνω.

Σοβαρότερο ρόλο τέλος έπαιξε η έλλειψη αντιπυρικών ζωνών. Δεν διατίθενται λεφτά από την πολιτεία -και από την παρούσα κυβέρνηση και από την προηγούμενη- με αποτέλεσμα να μην κάνουμε μέριμνα, να μην προλαμβάνουμε, αλλά να τρέχουμε μόνο να καταστέλουμε.

Ποια είναι τα απαραίτητα μέτρα για να σωθούν τα δάση;

Είναι γεγονός ότι τα έντονα καιρικά φαινόμενα θα γίνουν πιο συχνά τα επόμενα χρόνια. Η Ομοσπονδία μας μάλιστα έβγαλε και ένα διαφημιστικό σποτάκι -παρά τις πενιχρές της οικονομικές δυνατότητες- όπου ζητάμε αυτό: Αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας της χώρας μας. Θα πρέπει όλοι οι φορείς να συνεννοηθούν μεταξύ τους, οι νομάρχες, οι δήμαρχοι, η πολιτική προστασία, η πυροσβεστική. Θα πρέπει να καταλάβουν οι κύριοι του κοινοβουλίου ότι πρέπει να ασχοληθούν με την προστασία του περιβάλλοντος και την πρόληψη. Ολοι μαζί. Και όχι να κοιτάει ο ένας να ρίχνει τις ευθύνες στον άλλο όποτε τον συμφέρει. Γιατί αποδέκτες όλων αυτών των καταστάσεων είμαστε εμείς. Θα θυμίσω ότι πέρσι είχαμε τη Χαλκιδική και τη Μάνη. Πρόπερσι τη Ραφήνα, παλιότερα τη Πεντέλη, κάθε χρόνο χάνουμε τεράστιες εκτάσεις πρασίνου.

Τα λεφτά που δίνονται για πρόληψη είναι ανύπαρκτα. Αν δεν απατώμαι στο νομό Χαλκιδικής για μέτρα αντιπυρικής προστασίας δόθηκαν πέρσι 22 χιλιάδες ευρώ. Αν τα βάλεις σε ένα οδικό δίκτυο δε ξέρω αν φτάνουν για ένα ή δύο χιλιόμετρα! Το θέμα είναι πρωτίστως πολιτικό και μετά είναι οργανωτικό. Κοιτάνε κάθε χρόνο να την σκαπουλάρουν με όσο το δυνατόν λιγότερα χρήματα. Γι'αυτό μειώνεται το πράσινο. Αν δούμε τα προγράμματα των κομμάτων θα δούμε ότι τα κονδύλια που διαθέτουν για την προστασία του περιβάλλοντος είναι ανύπαρκτα. Θυμούνται μόνο την καραμέλα, όταν έρχονται οι εκλογές, ότι χρειάζεται να προστατέψουμε το πράσινο, τις παραλίες κλπ.

Αρα χρήματα χρειάζονται και φυσικά μονιμοποίηση των 5.500 συμβασιούχων πυροσβεστών!

Πώς αντιμετωπίζονται οι συμβασιούχοι πυροσβέστες;

Εμείς τα τελευταία 4 χρόνια ξεκινήσαμε διαπραγματεύσεις για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, όπως προβλέπεται από το νόμο 1876 του 90 και έτσι υλοποιούμε ότι υπάρχει νομοθετικά. Οσες φορές πήγαμε τα τελευταία τρία χρόνια στο υπουργείο Οικονομικών, μας έλεγε ο γραμματέας του Δούκα "δεν έχω". Την τελευταία φορά διαμαρτυρήθηκα, του είπα βάλε μια ταμπέλα απ'έξω "δεν δίνουμε λεφτά", σήκω και φύγε από τη θέση που είσαι να μην πληρώνουμε εμείς άσκοπα.

Πέρσι πρώτη φορά υπήρξε απόφαση ότι η πολιτεία υποχρεούται να χορηγήσει κάποια μέσα ατομικής προστασίας. Μέσα σε αυτά είναι μια φόρμα, άρβυλα, μάσκες, γάντια και κράνη. Η ηγεσία του πυροσβεστικού σώματος όμως δεν το εφάρμοσε. Ετσι κι εμείς υποβάλλαμε μήνυση και τώρα καλείται η ηγεσία στο 5ο Πταισματοδικείο Αθηνών να απολογηθεί γιατί δεν πήραμε τα ρούχα. Δυστυχώς ούτε φέτος θα τα πάρουμε.

Αυτή τη στιγμή τα παιδιά είναι με κάποια ρούχα από πέρσι, για παράδειγμα με άρβυλα μέχρι 39 νούμερο ή πάνω από 45. Τι να κάνουμε; Να κόψουμε τα δάχτυλά μας για να φορέσουμε τα παπούτσια; Μέσα σε αυτά είναι επίσης ένα μπλουζάκι, που δεν το πήραμε όλοι. Επίσης είναι ανύπαρκτες οι μάσκες όπως και τα κράνη.

Νομίζουμε ότι ο εμπαιγμός δεν έχει όρια, ειδικά στα είδη ατομικής προστασίας. Δε μπορούμε να διαπραγματευτούμε την υγεία των συναδέλφων. Σας θυμίζω ότι δεκάδες συνάδελφοι έχουν πάει αυτές τις μέρες στο νοσοκομείο από θερμοπληξία. Δύο συνάδελφοι στη Χαλκιδική πρόσφατα νοσηλεύτηκαν και μετά πήραν 15 μέρες άδεια γιατί είχαν αναπνευστικά προβλήματα. Γύρω στα 10 άτομα στο πεζοπόρο τμήμα στην Τρίπολη πήγαν στο νοσοκομείο από ηλίαση. Ενώ παρατηρήθηκε τώρα στην Πάρνηθα η πολιτεία να μην έχει μεριμνήσει να πάρει ένα μπουκάλι νερό! Στέλναν τα παιδιά να πολεμάνε τις φωτιές με 45 βαθμούς χωρίς νερό.

Οσο αφορά στο εργασιακό, είχαν συμφωνήσει όλα τα κόμματα προφορικά για μετατροπή των συμβάσεών μας σε αορίστου. Οταν χρειάστηκε όμως να δηλωθεί εμπράκτως η πρόθεση αυτή, αποδείχτηκε η αδυναμία του πολιτικού και κοινοβουλευτικού συστήματος. Μας είπαν ότι δεν γίνεται να επιτευχθεί όπως και για τους χιλιάδες συμβασιούχους συναδέλφους, λόγω της αναθεώρησης του συντάγματος του 2001. Και μάλιστα ότι απαγορεύεται να γίνει σύντομα νέα αναθεώρηση.

Μετά από τις κινητοποιήσεις μας των τελευταίων χρόνων φτάσαμε τώρα σε ένα προσωρινό θετικό αποτέλεσμα. Μέχρι τώρα εργαζόμασταν από 1η Ιούνη έως 15 Οκτωβρίου. Από του χρόνου θα εργαζόμαστε από 1η Απριλίου έως 30 Νοεμβρίου. Το επίτευγμα αυτό είναι πολύ σημαντικό για εμάς. Πρώτον γιατί από 4,5 μήνες θα δουλεύουμε πλέον 8. Επίσης ορίζεται ακριβώς ο χρόνος διάρκειας. Ενώ κάθε χρόνο είμασταν μπαλάκι, αν θα μας πάρουν, πότε, πόσους. Τώρα για πρώτη φορά και για τα επόμενα πέντε έτη, αυτό είναι καθορισμένο.

Το δεύτερο είναι ότι δεν απολύεται κανείς από εμάς. Καποιοι νέοι μπορούν να πάνε στρατό και να γυρίσουν στη δουλειά, κάποιοι φοιτητές θα συνεχίσουν τις σπουδές τους, κάποιοι μεγάλης ηλικίας θα συνεχίσουν να δουλεύουν, οι προϋποθέσεις των πτυχίων δεν ισχύουν, όλοι θα μείνουμε. Εστω και πρόσκαιρη είναι πολύ σημαντική ρύθμιση, γιατί είμαστε από τις λίγες κατηγορίες εργαζόμενων που εξαιρεθήκαμε από το ΠΔ Παυλόπουλου.

Πώς θα συνεχίσετε;

Καταρχήν είμαστε μια Ομοσπονδία με 33 οργανωμένα σωματεία, με την εφημερίδα μας τα "Πυροσβεστικά Νέα" που είναι πολύ σημαντική για εμάς αλλά και την ηλεκτρονική σελίδα μας www.pospid.gr. Επιπλέον συμμετέχουμε με άλλα κομμάτια συμβασιούχων στη Γραμματεία Συμβασιούχων υπό την αιγίδα της ΓΣΕΕ και πρόσφατα βγάλαμε την εφημερίδα "Συμβασιούχος" που διατίθεται αρχή κάθε μήνα μέσα στο Ποντίκι. Για μας πρέπει όλοι οι χώροι συμβασιούχων να ξεσηκωθούν, να ενώσουμε τις φωνές μας και να μπορέσουμε να ακουστούμε.

Θέλουμε να μεταδώσουμε αυτή την αισιοδοξία σε όλο το κόσμο. Γιατί το 2004, όταν ιδρύσαμε την Ομοσπονδία μας, παίρναμε 365 βασικό μισθό ενώ τώρα παίρνουμε 650. Γιατί το 2004 δεν μας ήξερε κανείς και αυτή τη στιγμή φτάσαμε να μας ευχαριστούν όλοι για τις υπηρεσίες μας. Γιατί με αγώνες καταφέραμε να παίρνουμε πλέον τρία επιδόματα. Ενα επίδομα 50 ευρώ μηνιαίως, ένα επίδομα γάλακτος 12 ευρώ και ένα το Αυγουστο αυξημένης ετοιμότητας. Και γιατί ενώ είχαν έτοιμο άρθρο στη Βουλή ότι θα δουλεύουμε εφ'όρου ζωής 5 μήνες το χρόνο, με τη διαδήλωση των 2500 χιλιάδων πυροσβεστών την 1η Νοέμβρη 2006 και κατάληψη στο υπουργείο Εσωτερικών καταφέραμε να ανακοινώσει ο Πολύδωρας την απόσυρση του άρθρου και μας κάλεσε να υπογράψουμε το 8μηνο.

Ο αγώνας συνεχίζεται. Πρόσφατα ήρθε στην Ομοσπονδία "ραβασάκι" για 13 άτομα από εμάς ότι μας έχει σχηματιστεί δικογραφία για την κατάληψη στο Εσωτερικών, για διατάραξη κοινής ειρήνης, ένας αστυνομικός έσπασε το πόδι του, κλάπηκαν λέει δύο γκλομπ κλπ. Θα τα πούμε και στα δικαστήρια. Αυτά τα λέμε για να μάθουν όλοι οι χώροι πόσο φοβούνται και πόσο μπορείς να δώσεις ένα ηχηρό μήνυμα στους κυβερνώντες. Ειδικά μετά την απόφαση του Αρειου Πάγου που κόβει τους συμβασιούχους και που πιστεύουμε ότι βγήκε με κυβερνητική παρέμβαση, ο αγώνας είναι απαραίτητος.

Οι συμβασιούχοι έχουμε καίριες θέσεις παντού. Και στην Ολυμπιακή και στον ΟΤΕ και στη ΔΕΗ και στους δήμους και παντού. Αν κάναμε απεργία όλοι μαζί θα νέκρωναν τα πάντα. Καλούμε όλο τον κόσμο να κατεβαίνουμε στο δρόμο γιατί είναι ο μόνος τρόπος διεκδίκησης των δικαιωμάτων μας. Πάντα όταν υπάρχει μαζικότητα, υπάρχει και αποτέλεσμα. Ολοι θυμούνται την απεργία του ασφαλιστικού που τα πήραν όλα πίσω. Ολοι θυμούνται το Κοινωνικό Φόρουμ πέρσι με τις 100 χιλιάδες στο δρόμο. Εχουμε δίκιο, θα το διεκδικήσουμε και θα το πετύχουμε. Μας αξίζει ένα καλύτερο μέλλον! Ολων μας!

Μιλάει ένας δασοφύλακας της Πάρνηθας

Τέσσερις είναι, νομίζω, οι πρώτες καταγγελίες που μπορεί να κάνει ένας αυτόπτης μάρτυρας της καταστροφής στην Πάρνηθα. Η πρώτη είναι η αργοπορία των πυροσβεστικών οχημάτων που έφτασαν πέντε ώρες μετά την έναρξη της φωτιάς. Και αντί να κατευθυνθούν σε σημεία που κινδύνευε κόσμος ή ήθελαν ιδιαίτερη προσοχή, όπως το καταφύγιο Μπάφι, ή στα σημεία που μπορούσε ακόμα η φωτιά να τεθεί υπό έλεγχο όπως ο δρόμος που ξεκινά από την πηγή της Χασιάς, περνά από την Αγία Παρασκευή-Μπόρσι και καταλήγει στην Αυλώνα, οι αρχηγοί τα πήγαν στο Μοντ Παρνές!

Η δεύτερη είναι η στάση της αστυνομίας απέναντι στον κόσμο που βρέθηκε τις τραγικές εκείνες ώρες μπροστά στην καταστροφή, τους επισκέπτες, τους περιπατητές, τους οργανωμένους σε οικολογικούς συλλόγους, αλλά και όσους αγανακτισμένους ήρθαν να βοηθήσουν. Τέσσερις διμοιρίες ΜΑΤ με τον πιο βίαιο τρόπο προσπάθησαν να διώξουν αυτό τον κόσμο τόσο για να σώσουν τον Πολύδωρα που ήρθε στην περιοχή -τελικά βέβαια το κράξιμο δεν το γλύτωσε- όσο και για να μη δουν την πραγματική κατάσταση.

Η τρίτη είναι η έλλειψη σχεδίου και μέσων. Ούτε χάρτη ή πυξίδα δεν είχαν οι υποτίθεται υπεύθυνοι για την πυρόσβεση. Δεν έδωσαν σημασία σε ανθρώπους που γνώριζαν τους δασικούς δρόμους, που ήξεραν πράγματα για το πώς φυσάει ο αέρας, που μπορούσαν να συμβουλέψουν για τα σημεία όπου η φωτιά μπορούσε να τεθεί σε έλεγχο και εκεί να στηθούν οι επιχειρήσεις πυρόσβεσης. Την ίδια στιγμή τα αεροπλάνα έριχναν νερό στην "ουρά" της φωτιάς και όχι στο "κεφάλι", εκεί που προχωρούσε.

Η τέταρτη είναι τα ψέμματα για τα 25 χιλιάδες καμμένα στρέμματα. Οσοι γνωρίζουν το δάσος και έχουν αίσθηση της καταστροφής ξέρουν πολύ καλά ότι η φωτιά άφησε πίσω της πάνω από 80 χιλιάδες στρέμματα καμμένης γης. Είναι συγκλονιστικό το νούμερο γιατί δείχνει το πραγματικό μέγεθος της οικολογικής καταστροφής. Το μεγαλύτερο μέρος του εθνικού δρυμού έγινε στάχτη.

Τέσσερα είναι για μένα και τα βήματα στα οποία πρέπει να προχωρήσει το κίνημα για να εκφράσει την βαθιά οργή μας για την τεράστια οικολογική καταστροφή και όχι να βγαίνει γενικά και αόριστα με το σύνθημα "αναδάσωση". Το πρώτο είναι να ξεκινήσει ποινικές διαδικασίες απέναντι στους υπεύθυνους, όποιοι κι αν είναι αυτοί. Να αναδείξει τα πολιτικά ζητήματα, να μιλήσει για την εγκληματική πολιτική του συστήματος. Να καταγράψει την καμμένη περιοχή και να ξέρει ανά πάσα στιγμή τι γίνεται εκεί για να μην αφήσει τους καταπατητές να οργιάσουν. Να αναγκάσει τέλος όλες τις κινήσεις, τις επιτροπές, τις οργανωμένες δυνάμεις να συντονιστούν και να οργανώσουν τη δική μας οργισμένη απάντηση στους δολοφόνους του περιβάλλοντος.

Γιώργος Ασημακόπουλος

Συνέχεια από την σελ.1

Και στα κανάλια οι "Σέρλοκ Χολμς" που προσπαθούν να βγάλουν την κυβέρνηση λάδι ψάχνουν για εμπρηστές και σκοτεινούς κύκλους που μηχανεύονται ύποπτα σενάρια. Οι πραγματικοί εμπρηστές, όμως, βρίσκονται στα ίδια τα πολυτελή γραφεία των υπουργείων.

Ο πρώτος εμπρηστής, αυτός που έριξε την σπίθα της φωτιάς, είναι δίχως αμφιβολία η ΔΕΗ. Το άρθρο της Κύρας Αδάμ στην Ελευθεροτυπία (Δευτέρα 2 Ιούλη) είναι αποκαλυπτικό: η ΔΕΗ έχει καταδικαστεί πολλές φορές από δικαστήρια για την πρόκληση πυρκαγιών από σπινθήρες στα δίκτυα υψηλής τάσης. Αυτόπτες μάρτυρες στο χωριό Στεφανή είδαν σπινθήρες στην κορυφή ενός πυλώνα, στην περιοχή από όπου ξεκίνησε η φωτιά.

Γιατί προκαλούν σπινθήρες οι πυλώνες; Η απάντηση είναι πολύ απλή: από έλλειψη συντήρησης. Το στρώμα της βρώμας που επικάθεται σιγά-σιγά στους μονωτήρες δεν αντέχει την υψηλή τάση. Το ρεύμα που το διαπερνάει ξαφνικά -με την μορφή σπινθήρα- υπερθερμαίνει τα μέταλλα, τα λιώνει και τα διασκορπίζει, με την μορφή πυρακτωμένων σταγόνων, στο δάσος.

Όπως γράφει η Κύρα Αδάμ, η ΔΕΗ είχε κλείσει το 2003 συμφωνία με μια εταιρία από την Πορτογαλία για τον καθαρισμό των μονωτήρων με ειδικά μίνι-ελικόπτερα που θα πετούσαν πάνω από τους πυλώνες. Ύστερα, όμως, ήρθαν τα σχέδια ιδιωτικοποίησης και το κόστος του καθαρισμού κρίθηκε "απαγορευτικό" -με τέτοια έξοδα ποιος επενδυτής θα θεωρούσε την ΔΕΗ "ευκαιρία"; Το πρόγραμμα εγκαταλείφθηκε. Τις συνέπειες θα τις πληρώσουν τώρα εκατομμύρια άνθρωποι -και θα συνεχίζουν να τις πληρώνουν τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους και τα δισέγγονά τους.

Από μόνοι τους, όμως, οι σπινθήρες της ιδιωτικοποίησης δεν θα μπορούσαν να προκαλέσουν ποτέ μια τόσο μεγάλη καταστροφή αν δεν είχαν τον συνεργό τους -την διάλυση της πυροσβεστικής χάριν των περικοπών και της μείωσης των ελλειμμάτων. Από τις 12.500 οργανικές θέσεις προσωπικού που θα έπρεπε να έχει η πυροσβεστική οι 4000 είναι κενές. Η εικόνα των εποχικών δασοπυροσβεστών -που προσλαμβάνει κάθε καλοκαίρι η κυβέρνηση για να απολύσει προκλητικά "ως άχρηστους" τον χειμώνα, είναι ακόμα πιο δραματική: δεν είναι μόνο λίγοι -φέτος είναι οι μισοί από ότι πέρσι. Είναι και κατά κανόνα ανεκπαίδευτοι.

Δεκάδες πυροσβεστικά οχήματα που θα μπορούσαν να παίξουν κρίσιμο ρόλο στις πρώτες ειδικά ώρες της πυρκαγιάς έμειναν ακινητοποιημένα -όχι γιατί είχαν κάποια βλάβη. Απλά γιατί δεν υπήρχε οδηγός να τα οδηγήσει. Πολλά άλλα έφτασαν στους προορισμούς τους με δυο μόνο άτομα -τον οδηγό και έναν χειριστή- αντί για τρία που χρειάζονται.

Και δεν ήταν μόνο αυτό. Οι δασικοί δρόμοι είναι στενοί και εγκαταλελειμμένοι. Συχνά τα πυροσβεστικά οχήματα -που ζυγίζουν πάνω από δέκα τόνους- δεν μπορούσαν να προσεγγίσουν στις εστίες της φωτιάς. Το πρώτο λιθαράκι για την σημερινή καταστροφή μπήκε το 1998, με την διάλυση του ειδικού σώματος των δασοπυροσβεστών και την ενσωμάτωσή τους στην πυροσβεστική -για την συγκράτηση του κόστους φυσικά. Οι περικοπές των επόμενων ετών συμπλήρωσαν την εικόνα: το προσωπικό συρρικνώθηκε, τα ειδικά οχήματα εξαφανίστηκαν, οι παραγγελίες πυροσβεστικών αεροπλάνων πάγωσαν και τα ειδικά διασκευασμένα ελικόπτερα της αεροπορίας έμειναν στο έδαφος για να μην γράψουν, άσκοπα, ώρες πτήσης...

Όσο για τον ίδιο τον ανώτατο προϊστάμενο της πυροσβεστικής υπηρεσίας, τον υπουργό Δημόσιας Τάξης Βύρωνα Πολύδωρα, προτίμησε, όταν ξέσπασαν οι πυρκαγιές, αντί για την Πάρνηθα, το Πήλιο ή το Σχηματάρι, την Άμφισσα, για να παραβρεθεί σε εκδήλωση για την ανασύσταση της Αγροφυλακής -μια παλιά υπόσχεση της δεξιάς προς τα γαλάζια παιδιά της. Μόνο όταν τον ειδοποίησε ο Καραμανλής αποφάσισε να διακόψει την επίσκεψή του και να πάει στα Δερβενοχώρια, όπου φυσικά οι κάτοικοι τον υποδέχτηκαν όπως ακριβώς του άρμοζε: με φωνές και βρισιές, σαν έναν από τους υπεύθυνους της καταστροφής.

Οι πυροσβέστες έδωσαν πραγματική ηρωική μάχη με τις φλόγες. Κάποιοι πλήρωσαν την αυτοθυσία τους αυτή ακόμα και με την ζωή τους. Ο πόλεμος, όμως, είχε κριθεί από τα πριν. Οι πυροσβέστες "προδόθηκαν" στο όνομα της μείωσης του κόστους και των περικοπών.

Αποκατάσταση

Κάτω από το βάρος της γενικής κατακραυγής ιδιαίτερα εξαιτίας της πυρκαγιάς στην Πάρνηθα (αφού η κυβέρνηση Καραμανλή «κατάφερε» να κάψει 1 από τους 10 εθνικούς δρυμούς της χώρας) ο Καραμανλής μοιράζει τώρα υποσχέσεις ότι τα καμένα δάση θα αναδασωθούν. Οι υποσχέσεις αυτές, όμως, δεν είναι απλά και μόνο υποκριτικές: είναι και επικίνδυνες. Η Πάρνηθα κινδυνεύει να μετατραπεί από άγριο δάσος σε πάρκο, με πεύκα και ακακίες -όπως προτείνεται ήδη από διάφορους. Με άλλα λόγια σε ένα είδος "γεωπονικού εργοταξίου", μια φανταστική ευκαιρία για τους εργολάβους του είδους.

Τα πευκοδάση έχουν φυσικούς μηχανισμούς αναγέννησης και ανακάμπτουν μετά το πέρασμα της φωτιάς. Το μόνο που μπορεί να καταφέρει μια τεχνητή αναδάσωση -ειδικά με ξενικά είδη- είναι να εμποδίσει αυτόν τον μηχανισμό και έτσι να αλλοιώσει και να υποβαθμίσει το φυσικό οικοσύστημα. Τα ελατοδάση δεν έχουν αντίστοιχους προσαρμοστικούς μηχανισμούς στις πυρκαγιές. Αν έχουν παραμείνει κάποιες μεμονωμένες συστάδες δέντρων ανέπαφες, ίσως υπάρχει η ελπίδα ότι αργά-αργά θα μπορέσουν κάποτε να επεκταθούν. Και για τις δυο περιπτώσεις αυτό που χρειάζεται είναι να προστατευτούν οι περιοχές αυστηρά: να μην ξανακαούν, να μην μετατραπούν σε οικόπεδα ή σε βοσκότοπους. Και αυτό σημαίνει ένα και μοναδικό πράγμα: να προστατευτούν από τους στόχους της "αποκατάστασης" του Καραμανλή και της παρέας του.

Γιατί το πραγματικό όνειρο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας δεν περιορίζεται μόνο σε ένα περιαστικό πάρκο: το όνειρό της είναι μια Πάρνηθα "αξιοποιημένη" -οικοπεδοποιημένη, διάσπαρτη από δρόμους "υψηλής ταχύτητας" στο πρότυπο της Αττικής Οδού, με κολοσσιαία υπερκαταστήματα σε στιλ "The Mall", ξενοδοχεία πολυτελείας και ότι άλλο μπορεί να σκαρφιστεί η "ιδιωτική πρωτοβουλία". Αυτό είναι το νόημα της αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος που θέλουν να προωθήσουν.

Πριν από δυο μόνο βδομάδες η κυβέρνηση αποπειράθηκε να περάσει ένα νομοσχέδιο που θα νομιμοποιούσε τις 30.000 περίπου παράνομες βίλες που έχουν ξεφυτρώσει τα τελευταία χρόνια μέσα στις δασικές εκτάσεις. Ο φόβος της κατακραυγής -ειδικά μέσα σε μια προεκλογική περίοδο- ανάγκασε τελικά τον Καραμανλή, την τελευταία στιγμή, να το βάλει στο συρτάρι, μέχρι νεωτέρας φυσικά. Και αυτό δεν ήταν παρά η τελευταία από μια ολόκληρη σειρά από προκλητικές επιθέσεις στις δασικές εκτάσεις.

Τον Ιούνη του 2006 το ΥΠΕΧΩΔΕ αναγκάστηκε να αποσύρει ένα ακόμα προεδρικό διάταγμα που αφορούσε την Πάρνηθα: ένα διάταγμα που χάριζε ουσιαστικά χιλιάδες στρέμματα δάσους σε μια σπείρα μεγαλοκαταπατητών και κερδοσκόπων που έχουν βάλει στο μάτι τον "εθνικό δρυμό". Ποιοι είναι αυτοί;

Ο πρώτος και καλύτερος δεν είναι άλλος από την εκκλησία. Η εκκλησία διεκδικεί με βάση διάφορα ανυπόστατα έγγραφα μια έκταση στους πρόποδες της Πάρνηθας 10.000 στρεμμάτων! Πολλά από αυτά τα στρέμματα τα έχει ήδη πουλήσει σε ιδιώτες -που διεκδικούν τώρα με δικαστικές αγωγές τα "οικόπεδά τους".

Μετά έρχεται το Μοντ Παρνές -το καζίνο και ξενοδοχείο στην κορυφή της Πάρνηθας που έμεινε προκλητικά ανέπαφο από τις φλόγες, παρόλο που έκαψαν τα πάντα γύρω του. Το Μοντ Παρνές διεκδικεί 600 στρέμματα για να επεκτείνει το ξενοδοχείο και το πάρκινγκ των υψηλών επισκεπτών του καζίνου.

Στο τέλος ακολουθεί η Ιπποκράτειος Πολιτεία -ένας κατασκευαστικός όμιλος ουσιαστικά που διεκδικεί μια έκταση 7.000 στρεμμάτων(!) στη ανατολική πλευρά του Δρυμού.

Το διάταγμα του Σουφλιά ικανοποιούσε, σχεδόν φωτογραφικά, όλες τους τις επιδιώξεις. Το Μοντ Παρνές και η Ιπποκράτειος Πολιτεία θα έπαιρναν ότι ζητούσαν. Η εκκλησία θα μπορούσε να πουλήσει τα "οικόπεδά" της και οι αγοραστές να χτίσουν επιτέλους τις βίλες των ονείρων τους, αφού 27.000 στρέμματα "δασικής ή ημιδασικής" έκτασης θα παραδίδονταν για οικιστική ανάπτυξη. Φυσικά ο χαρακτήρας της περιοχής δεν θα αλλοιωνόταν: για να χτίσεις θα έπρεπε να έχεις τουλάχιστον 20 στρέμματα στην ιδιοκτησία σου (όχι να πάει ο κάθε μπατίρης να χτίσει ένα άθλιο παραγκόσπιτο). Και ο συντελεστής δόμησης θα ήταν πολύ μικρός: μια πολιτεία-παράδεισος για αυτούς που το αξίζουν! Το διάταγμα ήταν τόσο προκλητικό που ανάγκασε ακόμα και το Συμβούλιο της Επικρατείας να το καταγγείλει. Στο τέλος η κυβέρνηση αναγκάστηκε να κάνει πίσω. Τώρα όλοι αυτοί τρίβουν σίγουρα τα χέρια τους. Επιτέλους οι προσευχές των μητροπολιτών εισακούστηκαν...

Καμιά καταστροφή δεν πρόκειται να συνετίσει αυτό το βρόμικο και αρρωστημένο κύκλωμα. Ο μόνος που μπορεί να τους σταματήσει είναι το κίνημα. Αλλά για να το πετύχουμε αυτό θα χρειαστεί να ξηλώσουμε όχι μόνο την κυβέρνηση αλλά και ολόκληρο το σύστημα της ελεύθερης αγοράς και της κερδοσκοπίας. Ολόκληρο τον καπιταλισμό με άλλα λόγια.

Σωτήρης Κοντογιάννης
Ιωάννα Λούβρου

Η Ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΣΟΕΕ

Την Πέμπτη 28 Ιούνη έγινε στην ΑΣΟΕΕ η αντικαπιταλιστική συνέλευση για τη ριζοσπαστική αριστερά. Παρόλο που η εξεταστική άρχιζε την επόμενη μέρα πάνω από 30 φοιτητές, ανένταχτοι και οργανωμένοι συμμετείχαν στη διαδικασία και μάλιστα οι μισοί από αυτούς τοποθετήθηκαν

Τη συζήτηση άνοιξε η Μαρία, ανένταχτη αγωνίστρια, δίνοντας την εικόνα από την επιτυχία της πανελλαδικής συνέλευσης στις 9 Ιούνη, που ήταν η αρχή για τις συνελεύσεις που ακολουθούν, καθώς επίσης και δίνοντας το στίγμα της αισιοδοξίας γι' αυτό το εγχείρημα.

Επειτα ακολούθησαν οι εισηγήσεις των οργανώσεων (ΑΡΑΝ, ΣΕΚ, ΑΡΑΣ) καθώς και ανένταχτων. Ολοι οι ομιλητές συμφώνησαν στο ότι είναι ιστορική η ευθύνη της αριστεράς, πώς δεν πρέπει να εγκλωβιζόμαστε σε ένα παρωχημένο παρελθόν, πως ο επαναστατικός δρόμος είναι επίκαιρος αλλά πρέπει να διαχωριστούμε από τα καθεστώτα του υπαρκτού σοσιαλισμού. Για το χαρακτήρα του μορφώματος λέχθηκε ότι θέλουμε να εκφράσουμε όλα τα κομμάτια του καταπιεσμένου κόσμου και άρα θα πρέπει να λειτουργούμε σαν ένα νέο μέτωπο και όχι σαν άθροισμα οργανώσεων, η απεύθυνση θα πρέπει να γίνεται όχι με ξύλινο λόγο αλλά μετασχηματίζοντας τα συνδικαλιστικά αιτήματα σε πολικά και έτσι ξεπερνώντας την αυτοαναφορικότητά μας –να ανοιχτούμε στις μάζες- έχοντας σαφείς θέσεις για όλα τα μέτωπα που θα ανοίξουν.

Αναφέρθηκαν με ενθουσιασμό όλα τα κινήματα παγκόσμια, από το αντιπολεμικό, τη Βενεζουέλα, το κίνημα της Γένοβα και κυρίως το φοιτητικό κίνημα που μας έκανε να νιώθουμε πιο δυνατοί και σίγουρα θα είμαστε πιο δυνατοί αν στον επόμενο γύρο κινητοποιήσεων στηριζόμαστε στις πλάτες μίας τέτοιας αριστεράς. Τονίζοντας και πάλι την αναγκαιότητα του εγχειρήματος αναφαίρθηκε η φράση του Ε. Μπιτσάκη: «Η θα υπερβούμε τον εαυτό μας ή θα μας υπερβεί η ιστορία».

Τέλος η συνέλευση κατέληξε σε ένα κοινό πεντασέλιδο κείμενο εμπλουτισμένο με τα φοιτητικά αιτήματα που καλεί στην πανελλαδική συνέλευση στις 14 ιούλη με γενικό σύνθημα «όχι για άλλη μία αριστερά, αλλά για μία άλλη αριστερά».

Χριστίνα Βασιλοπούλου

ΞΑΝΘΗ

Σαράντα αγωνιστές και αγωνίστριες, φοιτητές και εργαζόμενοι, ανένταχτοι αλλά και οργανωμένοι από την ΑΡΑΝ, την ΑΡΑΣ και το ΣΕΚ, γέμισαν το Εργατικό Κέντρο της Ξάνθης στην αντικαπιταλιστική συνέλευση που κάλεσε η τοπική επιτροπή Πρωτοβουλίας που έγινε την Κυριακή 1 Ιούλη.

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Γιάννης Καρασίμος**, εκπαιδευτικός που παρουσίασε τα βασικά σημεία του καλέσματος στη συνέλευση. Ο **Δημήτρης**, φοιτητής τόνισε την ανάγκη της ενωτικής πρωτοβουλίας για τις εκλογές, η οποία θα έχει σαφή αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά και θα έχει στο κέντρο της την προβολή των αγώνων, αλλά και την οριοθέτηση από τα αριστερά απέναντι σε ΚΚΕ και ΣΥΝ.

«Εχουμε να μιλήσουμε με ένα κόσμο στην Ξάνθη που έχει εμπειρίες αγώνων», τόνισε η **Βάσω Αλεξοπούλου**, εκπαιδευτικός. *«Δεν είναι μόνο το πρόσφατο μεγαλειώδες κίνημα των καταλήψεων στα πανεπιστήμια. Να θυμηθούμε ότι στην Ξάνθη υπήρξαν καταλήψεις πριν χρόνια στα συνεταιριστικά εργοστάσια ενάντια στα κλεισίματα και τις απολύσεις. Να θυμηθούμε τις κινητοποιήσεις συμπαράστασης στη μειονότητα ενάντια στις ρατσιστικές διακρίσεις. Να θυμηθούμε ότι εκατοντάδες μαθητές και εκπαιδευτικοί κατέβηκαν αυθόρμητα σε απεργία και διαδήλωσαν στην πλατεία της Ξάνθης μόλις έπεσε η πρώτη βόμβα στο Ιράκ. Αυτός ο κόσμος ζητάει τη ριζοσπαστική αριστερά που θέλουμε να αναδείξουμε στη νέα πανελλαδική συνέλευση στις 14 Ιούλη. Εχουμε βήματα να κάνουμε μέχρι τις εκλογές. Να είμαστε στη Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης, να συντονιστούμε με το αντιπολεμικό κίνημα αλληλεγγύης στην αντίσταση σε Γάζα και Λίβανο».*

«Φανταστείτε πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα αν υπήρχε συντονισμός ανάμεσα σε φοιτητές και δασκάλους στη διάρκεια της μεγάλης απεργίας μας», συνέχισε τη συζήτηση ο **Μανώλης Βακάμης**, δάσκαλος. *«Θα ξεσπούσε μία πανεκπαιδευτική λαίλαπα που θα συνέπαιρνε τους καθηγητές και άλλους εργατικούς χώρους και θα σάρωνε κάθε απόπειρα για αντιδραστική μεταρρύθμιση. Σε αυτό το συντονισμό θα συμβάλει μία ενωμένη παρέμβαση της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις εκλογές. Οχι όμως από μόνη της αλλά με τη δυναμική που θα δημιουργήσει».*

«Οι νίκες του φοιτητικού κινήματος αφήνουν μία παρακαταθήκη ενότητας στη δράση και μαζικότητας», τόνισε ο **Γιώργος**, φοιτητής. *«Το κατέβασμα στις εκλογές θα είναι μία στιγμή στην πάλη μας. Η ενωτική οργανωμένη δράση της Πρωτοβουλίας θα είναι πριν, στη διάρκεια και μετά τις εκλογές. Ανένταχτοι και οργανωμένοι. Ετσι θα ενώσουμε φοιτητές και εργαζόμενους, θα πετύχουμε την οργανική σύνδεση των χώρων. Να εκφραστεί το βράδυ των εκλογών μία αριστερά που θα ξεφεύγει από την επίσημη αριστερά, που θα πιστεύει ότι τα κινήματα μπορούν να κερδίζουν και θα είναι συσπειρωμένη, όχι γύρω από τον εαυτό της, αλλά μέσα στα κινήματα».*

«Ο κόσμος είναι οργισμένος με τις επιθέσεις της κυβέρνησης και την αδράνειά, τους συμβιβασμούς της επίσημης αριστεράς. Δεν πρέπει ν' αφήσουμε αυτή την αγανάκτηση να την εκμεταλλευτούν δυνάμεις που θέλουν να την στρέψουν σε ανώδυνες για το σύστημα ή και επικίνδυνες κατευθύνσεις όπως ο Καρατζαφέρης», είπε ο **Νίκος**, φαντάρος σε στρατόπεδο της Ξάνθης. *«Να δώσουμε με μεγάλους στόχους τη μάχη, να γίνουμε το πέμπτο κόμμα η νέα ελπίδα για τους εργαζόμενους και τη νεολαία». «Η πρωτοβουλία μας είναι πρωτόγνωρη σε δημοκρατικότητα»*, πρόσθεσε ο **Βαγγέλης**, ενώ ο Χάρης (φοιτητές και οι δύο) τόνισε: *«η δυνατότητα μας για να προχωρήσουμε εξαρτάται από δύο πράγματα: διάλογος και κοινή δράση».*

Σε αυτό το κλίμα συνεχίστηκε η συζήτηση στη συνέλευση και από πολλούς ομιλητές δόθηκαν απαντήσεις στους εκπροσώπους οργανώσεων της αριστεράς που εξέφρασαν την αντίθεσή τους με την πρωτοβουλία για ενωτική παρέμβαση της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις εκλογές.

Φεύγοντας από τη συνέλευση ο **Μεχμέτ** που είναι σπουδαστής από τα ΤΕΙ είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη: *«Είναι η πρώτη φορά που συμμετέχω σε μία τέτοια συζήτηση. Ακουσα με προσοχή. Με ικανοποίησε το γεγονός ότι αρκετοί ομιλητές έβαλαν στόχο τη συμπαράσταση στη μειονότητα και ότι ενωμένοι όλοι οι απλοί άνθρωποι μπορούμε να σταματήσουμε την καταπίεση και τους ανταγωνισμούς των κυβερνήσεων. Μια τέτοια αριστερά χρειαζόμαστε. Θα είμαι μαζί σας».*

Στο τέλος η συνέλευση αποφάσισε τη συμμετοχή αντιπροσωπείας στην πανελλαδική συνέλευση της 14 Ιούλη και όρισε μία επιτροπή για να συντάξει την απόφαση εμπλουτίζοντας την με τοπικά ζητήματα της Ξάνθης και ευρύτερα της Θράκης.

Θανάσης Ευαγγελίδης

ΧΑΝΙΑ

Την Τρίτη 26/6 πραγματοποιήθηκε και στα Χανιά η ανοιχτή γενική συνέλευση με βασικό αντικείμενο την κάθοδο της ριζοσπαστικής αριστεράς στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές. Η συνέλευση αυτή, όπως και όλες όσες έχουν πραγματοποιηθεί ως τώρα αλλά και όσες ακολουθούν, αποτελεί την εφαρμογή της απόφασης της μεγάλης πανελλαδικής συνέλευσης της 9ης Ιουνίου στην Αθήνα.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, και με 45 βαθμούς θερμοκρασία, συνεδριάσαμε 40 αγωνιστές της ριζοσπαστικής αριστεράς και πήραμε αποφάσεις που θεωρούμε ότι εμπλουτίζουν το πολιτικό περιεχόμενο του εγχειρήματος της καθόδου μας στις εκλογές. Ενδεικτικά: κεντρικό θέμα ήταν το αντιπολεμικό περιεχόμενο που πρέπει να έχει η κίνησή μας. Ειδικά , η συνέλευση των Χανίων ζητά το κλείσιμο της βάσης της Σούδας, αφού ο ρόλος της είναι γνωστός και συγκεκριμένος σ' όλη τη διάρκεια του πολέμου στο Ιράκ και όχι μόνο. Δολοφονεί όχι μόνο τους λαούς της Μ. Ανατολής, αλλά θεωρείται υπεύθυνη και για τα υψηλά ποσοστά καρκίνων και λευχαιμίας που υπάρχουν στην περιοχή.

Εξίσου σημαντικό για μας είναι το ζήτημα της οικολογικής καταστροφής, αφού ζούμε σε μια περιοχή που το περιβάλλον κινδυνεύει με ανεπανόρθωτη καταστροφή (κίνδυνος ερημοποίησης καταστροφή παραλιών και οικοσυστημάτων, καταπάτηση ελεύθερων χώρων). Η ανάπτυξη μαζικών τοπικών κινήσεων (Γαυδοπούλα, στρατόπεδο Μαρκοπούλου, παραλία των Αγ. Αποστόλων) καταδεικνύει ότι η υπεράσπιση του περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων αποτελεί πεδίο δράσης και λόγου για τη ριζοσπαστική αριστερά.

Όπως ήταν αναμενόμενο, μεγάλο μέρος της συζήτησης κινήθηκε και στο γεγονός ότι η ριζοσπαστική αριστερά πρέπει εξ ορισμού να στηρίζει τους αγώνες των εργατών (όπως έκανε στην απεργία των δασκάλων) , των φοιτητών (όπως έγινε στις καταλήψεις της περασμένης χρονιάς) και των μαθητών (ενάντια στη βάση του 10 και στη στράτευση στα 18).

Με αυτά, ως κεντρικά, αλλά και πολλά επιμέρους πολιτικά κέντρα αποφασίσαμε να εξαπλώσουμε τη συζήτηση και τη δράση μας σε όλο το νομό(γειτονιές, χώρους δουλειάς, άλλες πόλεις και χωριά) το επόμενο χρονικό διάστημα, ιδίως μετά τις 14 Ιούλη, οπότε και θα οριστικοποιηθεί ότι αυτό το κάλεσμα των αγωνιστών απ' όλη την Ελλάδα για την ανάγκη ενός τέτοιου εγχειρήματος στις εκλογές θα βρει ανταπόκριση. Θα θέλαμε, τέλος, να κάνουμε σαφές ότι απ' όλους όσους στηρίζουν αυτή την προσπάθεια και στα Χανιά τέθηκε ως έκκληση και ως προαπαιτούμενο πως αυτή η ενότητα θα έχει συνέχεια και μετά τις εκλογές.

Σύντροφοι και συναγωνιστές, θεωρούμε ότι η δράση μας εδώ στα Χανιά έχει να συμβάλλει σ' αυτήν την προσπάθεια, γι' αυτό δίνουμε ραντεβού με όλους σας στη μεγάλη πανελ/κή συνέλευση της Αθήνας στις 14 Ιούλη για να ανταλλάξουμε απόψεις και εμπειρίες και να αρχίσουμε δράση με άλλους όρους για την αριστερά στην Ελλάδα.

Δώρα Κιντή

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Την Πέμπτη 28/6 στις 5μ.μ. ξεκίνησε η αντικαπιταλιστική συνέλευση στο ΕΚΠΑ που συνδιοργανώθηκε από δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς σε αυτό. Στην συνέλευση πήραν μέρος πάνω από 150 φοιτητές ενώ τοποθετήθηκαν πάνω από 30 σύντροφοι και συντρόφισες από όλες τις σχολές. Κοινός τόπος όλων των τοποθετήσεων ήταν ότι η κοινή δράση και ο πρωταγωνιστικός ρόλος της ριζοσπαστικής Αριστεράς στα κινήματα που αναπτύχθηκαν το προηγούμενο διάστημα τροφοδοτούν την συζήτηση για την ενότητα της και την παρέμβαση της στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό. Η ριζοσπαστική Αριστερά συνέβαλε τα μέγιστα ώστε το φοιτητικό κίνημα την προηγούμενη περίοδο να αποκτήσει προοπτική, προσανατολισμό, και συγκεκριμένο πολιτικό περιεχόμενο, μέσα από διαδικασίες ζύμωσης και σύνθεσης, που σε μεγάλο βαθμό υιοθετήθηκε από το φοιτητικό κίνημα.

Πολλές τοποθετήσεις επεσήμαναν την ανάγκη αυτή η πρωτοβουλία να μην προσανατολιστεί μόνο στις εκλογές, αλλά να οργανώσει τις επερχόμενες μάχες σε μέτωπα όπως το αντιπολεμικό, το φοιτητικό και το εργατικό, σε κινητοποιήσεις όπως το συλλαλητήριο αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό στις 12/7, την πολιορκία της ΔΕΘ και της οικοδόμησης ενός πανεκπαιδευτικού μετώπου από τον Σεπτέμβρη.

Η συντριπτική πλειοψηφία των συναγωνιστών που τοποθετήθηκαν έκαναν ιδιαίτερη αναφορά στην μεγάλη αντικαπιταλιστική συνέλευση της 9/6 και στην καθοριστική συμβολή της στην εξέλιξη της συζήτησης για την ενότητα της ριζοσπαστικής Αριστεράς. Στο πνεύμα του κειμένου της 9/6 εξάλλου, καλέστηκαν να συνδιοργανώσουν τέτοιες αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις και δυνάμεις ,πέρα από τις συνιστώσες της επιτροπής πρωτοβουλίας, όπως το Νέο Αριστερό Ρεύμα και η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Πράγματι, οι σύντροφοι του ΝΑΡ ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και συμμετείχαν στην διοργάνωση της αντικαπιταλιστικής συνέλευσης του ΕΚΠΑ. Με σειρά τοποθετήσεών τους πήραν αποστάσεις από το κείμενο της 9/6 χαρακτηρίζοντάς το «πισωγύρισμα» και «άρνηση των κεκτημένων της ριζοσπαστικής Αριστεράς» ενώ επανειλημμένα επιτέθηκαν στις τακτικές επιλογές της ΟΣΕ και του ΣΕΚ προσπαθώντας να προσανατολίσουν την συζήτηση γύρω από το παρελθόν και γύρω από υποθετικά και κατασκευασμένα σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Ευτυχώς η παραπάνω προσπάθεια έπεσε στο κενό και η συζήτηση παρέμεινε προσγειωμένη στην παρούσα πραγματικότητα, στο άμεσο μέλλον και στα τεράστία καθήκοντα που έχει η ριζοσπαστική Αριστερά στην τρέχουσα περίοδο.

Τελικά, και μετά από 12 ώρες (!), η συνέλευση κατέληξε με «όρους διευρυμένης πολιτικής ηγεμονίας» σε ένα κείμενο το οποίο εμπλουτίστηκε από τα αιτήματα του φοιτητικού κινήματος , όπως αυτά αποτυπώνονταν στα κείμενα του πανελλαδικού συντονιστικού καταλήψεων και γενικών συνελεύσεων, και από τις τοποθετήσεις των συντρόφων που συμμετείχαν. Τέλος, το κείμενο ολοκληρώνει καλώντας στην πανελλαδική αντικαπιταλιστική συνέλευση στις 14/7.

Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου
Μανώλης Σπαθής

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Στις 29 Ιούνη πραγματοποιήθηκε στον Λόφο του Στρέφη η τοπική συνέλευση της πρωτοβουλίας για το ενωτικό κατέβασμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στις εκλογές. Η συνέλευση ήταν αποτέλεσμα απόφασης της Πανελλαδικής στις 9 Ιούνη στο Πεδίο του Αρεως και διοργανώθηκε ύστερα από μία σειρά συσκέψεων στην περιοχή. Πάνω από 100 άτομα παρευρέθηκαν από το χώρο των φοιτητικών καταλήψεων, των συνδικάτων και γενικότερα των εργατικών χώρων, οργανωμένοι και ανένταχτοι. Οι τοποθετήσεις ξεπέρασαν τις είκοσι.

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Γιώργος Αλεξάτος** οικοδόμος, ανένταχτος και μέλος της Επιτροπής Πρωτοβουλίας ο οποίος αφού μίλησε για τις μάχες που έδωσε το κίνημα στην περιοχή των Εξαρχείων, ενάντια στις κεραίες, την καταπάτηση του Πεδίου του Άρεως, στην καταστολή και την επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα μίλησε για την πρωτοβουλία: «Επιδιώκουμε να ανταποκριθούμε στην αγωνία ενός κόσμου, του δικού μας κόσμου, αυτού που πυκνώνει τις γραμμές μας στους καθημερινούς αγώνες, κι ευρύτερα ενός κόσμου που αναζητάει μια τρίτη πρόταση μέσα στην Αριστερά, σε αγωνιστική κατεύθυνση για την απόκρουση της νεοφιλελεύθερης επίθεσης του κεφαλαίου και με προσανατολισμό την αντικαπιταλιστική προοπτική. Μόνη προϋπόθεση για τη συμμετοχή στο εγχείρημα είναι η έμπρακτη διάθεση για συντροφική διεξοδική συζήτηση, χωρίς προαπαιτούμενα και αφορισμούς, χωρίς προφάσεις και ατεκμηρίωτες αντιπαραθέσεις. Ήδη έχουμε διανύσει κάποιο δρόμο. Υπήρξε η μεγάλη πανελλαδική Συνέλευση της 9ης Ιούνη, που η μαζικότητά της και το επίπεδο των εργασιών της έδειξε το ενδιαφέρον που εκδηλώνεται για μια ενωτική εκλογική κάθοδο».

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο **Δημήτρης Πλώτας** φοιτητής από την ΑΡΑΣ περιγράφοντας το φοιτητικό κίνημα, ένα από τα μεγαλύτερα μεταπολεμικά κινήματα της νεολαίας και τον ρόλο της Ριζοσπαστικής Αριστεράς που κατάφερε να ενώσει και να κατευθύνει τον αγώνα των φοιτητών ώστε να είναι νικηφόρος στη βάση της συγκρότησης μαχητικών πορειών και αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών. Ο **Παναγιώτης Σηφογιωργάκης** από την ΟΚΔΕ Σπάρτακος συνέχισε τη συζήτηση σημειώνοντας ότι η διαδικασία αυτή είναι κεκτημένο της Ριζοσπαστικής Ασριστεράς. Οι εκλογές είναι μία κεντρική πολιτική μάχη και η Ριζοσπαστική Αριστερά πρωταγωνίστησε σε όλη την τετραετία της κυβέρνησης όντας στην πρωτοπωρία των κινημάτων που κόντραραν την πολιτική της. Τα ιστορικά κόμματα της Αριστεράς δεν μπορούν να εκφράσουν τις ανάγκες του κόσμου σήμερα. Γι αυτό χρειάζεται μια Ριζοσπαστική Αριστερά με αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο. Χρειαζόμαστε μία τομή και βάζουμε το θεμέλιο λίθο για να το πετύχουμε.

Από την πλευρά του ΣΕΚ μίλησε η **Ευγενία Κουνιάκη** προσθέτοντας ότι η Πάρνηθα και η υπόλοιπη Ελλάδα καίγονται αυτή τη στιγμή. Υπάρχουν ευθύνες μίας κυβέρνησης που προτιμά να προσλαμβάνει αγροφύλακες αλλά όχι πυροσβέστες, που προτιμά να αγοράζει F-16 και όχι πυροσβεστικά και άρα έχουμε να παλέψουμε ενάντια σε μια κυβέρνηση καταστροφική, κάνοντας τη σύνδεση ότι δεν είναι θέμα ανικανότητας αλλά συγκεκριμένων επιλογών που βασίζονται στο κέρδος και στην εκμετάλλευση. Η 8/9 και η ΔΕΘ είναι σταθμός στην προσπάθεια να ξεσκεπάσουμε την κυβέρνηση αλλά και να βάλουμε τη Ριζοσπαστική Αριστερά επιθετικά στο προσκήνιο. Η συμμετοχή της κυβέρνησης στα σχέδια του Μπους και η φλεγόμενη Γάζα είναι λόγοι για να διαδηλώσουμε στις 12 Ιούλη, ένα χρόνο από την επέμβαση στο Λίβανο. Χρειάζεται λοιπόν η Ριζοσπαστική Αριστερά να μπει σε όλες αυτές τις μάχες που έχουμε να δώσουμε πιο δυνατά και να τις καθορίσει όπως έκανε στο φοιτητικό κίνημα.

Ο **Παναγιώτης Σωτήρης** από την ΑΡΑΝ τόνισε την ανάγκη για τη Ριζοσπαστική Αριστερά να γυρίσει σελίδα ξεφεύγοντας από τον μικρόκοσμο, απευθυνόμενη στον κόσμο της γειτονιάς. Πολιτικό πλαίσιο υπάρχει με σαφή τοποθέτηση αντιιμπεριαλιστική, αντικυβερνητική, ενάντια στην ΕΕ. Συνελεύσεις όπως αυτή είναι σε εξέλιξη και πρέπει να καταλήξουν σε αποφάσεις. Η 14/7 ορίστηκε σαν χρονικό ορόσημο για όλες τις δυνάμεις και συνελεύσεις. Στις 15/7 θα ξεκινήσει μια άλλη μέρα για τη Ριζοσπαστική Αριστερά.

Εκπρόσωποι από διάφορες οργανώσεις (ΝΑΡ, ΚΚΕμ-λ, ΟΚΔΕ Εργατική Πάλη), κόσμος ανένταχτος, φοιτητές και εργαζόμενοι τοποθετήθηκαν στη συνέχεια στη διάρκεια της συνέλευσης.

Η συνέλευση έκλεισε με το σχέδιο απόφασης που συνόψιζε την υποστήριξη της αναγκαιότητας του ενωτικού αυτού εγχειρήματος της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και κάλεσμα για τις 14 ιούλη.

Ευγενία Κουνιάκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

Περίπου 60 αγωνιστές και αγωνίστριες συμμετείχαν στην πρώτη αντικαπιταλιστική συνέλευση Βύρωνα-Παγκρατιού-Καισαριανής που έγινε την Τετάρτη 27 Ιούνη στο θεατράκι του Ταπητουργείου στο Βύρωνα.

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Τάσος Γουδέλης** εκ μέρους της τοπικής πρωτοβουλίας. Αναφέρθηκε στο ρόλο των αγωνιστών της ριζοσπαστικής αριστεράς στα κινήματα που έχουν ξεσπάσει τη τελευταία περίοδο και παρουσίασε εν συντομία τους βασικούς άξονες του κειμένου της Πρωτοβουλίας για τη Ριζοσπαστική Αριστερά στις εκλογές, που διαμορφώθηκε από τη συνέλευση της 9 Ιούνη στο θέατρο Αλίκη.

Η **Αργίνη Ζάνα** από την ΑΡΑΣ μίλησε για κάποιες από τις επόμενες μάχες που θα έχει μπροστά του το κίνημα όπως το ασφαλιστικό και η απόκρουση κάθε προσπάθειας εφαρμογής του νόμου-πλαίσιου στα πανεπιστήμια. *«Αυτή η πρωτοβουλία δεν τελειώνει τη μέρα των εκλογών»* τόνισε. Η **Νίκη Αργύρη** από το ΣΕΚ τόνισε ότι *«Οι ιμπεριαλιστές χάνουν στο Ιράκ χάνουν στη Γάζα. Και εδώ η ίδια εικόνα. Ο Καραμανλής τρία χρόνια τώρα δεν έχει καταφέρει να περάσει καμιά μεταρρύθμιση. Το κίνημα ριζοσπαστικοποιείται και χρειάζεται να δοθεί πολιτική έκφραση σε αυτή τη ριζοσπαστικοποίηση».*

Ο **Τάσος Αργύρης** από την ΑΡΑΝ επεσήμανε ότι *«Η πρόκληση είναι μπροστά για την Ριζοσπαστική Αριστερά, την Αριστερά που τίναξε στον αέρα την αναθεώρηση του Αρθρου 16 και την αναδιάρθρωση στην Παιδεία».* Η **Ελεονώρα Καραγιάννη** από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος είπε *«Η Ριζοσπαστική Αριστερά να μην πάει για μια απλή ιδεολογική καταγραφή στις εκλογές. Χρειαζόμαστε ένα πρόγραμμα με κατανοητά αιτήματα με αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα».*

Στη συζήτηση θίχτηκαν μια σειρά ζητήματα, από την πάλη που δίνεται στις γειτονιές της περιοχής ενάντια στην κερδοσκοπική μανία που καταβροχθίζει ελεύθερους χώρους μέχρι την ανάγκη η ριζοσπαστική αριστερά να σηκώσει τη σημαία της πάλης ενάντια στο φασιστικό ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη. Αυτοί οι προβληματισμοί αποτυπώθηκαν στο κείμενο της απόφασης της συνέλευσης, που αποφάσισε τη συμμετοχή στη πανελλαδική συνέλευση της 14/7 και καλεί από τώρα για τη διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 8 Σεπτέμβρη.

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

Την Τετάρτη 27 / 6/ 2007 έγινε η συνέλευση της τοπικής επιτροπής πρωτοβουλίας για τη ριζοσπαστική αριστερά στα Γιαννιτσά. Μέσα από την πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση που έγινε, εκφράστηκε η αναγκαιότητα να πετύχει το εγχείρημα της κοινής δράσης με πρώτο σταθμό τις επερχόμενες εκλογές.

Χαρακτηρίστηκε ως μια πρωτοβουλία με πολλές δυσκολίες στην εφαρμογή της, η οποία χρειάζεται χρόνο για να δέσει και να συμπαρασύρει σ' αυτή την κατεύθυνση της κοινής δράσης και τα υπόλοιπα κομμάτια της ριζοσπαστικής αριστεράς που σήμερα εκφράζουν τον σκεπτικισμό τους. Η επιτυχία στις επερχόμενες εκλογές θα είναι το πρώτο βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση. Από την συνέλευση τέσσερα νέα μέλη υπέγραψαν ότι στηρίζουν την πρωτοβουλία και θα συμμετέχουν στις ενέργειες της τοπικής επιτροπής.

Μάκης Γεροντίδης

ΤΟΝΙ ΜΠΛΕΡ: ΤΟ ΣΚΥΛΑΚΙ ΤΟΥ ΜΠΟΥΣ "ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ" ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Κάτω τα χέρια από την Αντίσταση

Τελικά το «Κουαρτέτο» (ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ, ΟΗΕ) την περασμένη βδομάδα αποφάσισε να χρίσει τον Τόνι Μπλερ «ειδικό απελσταμένο» του για την «ειρήνευση στη Μέση Ανατολή». Και μόνο αυτή η είδηση είναι λόγος να διαδηλώσουμε στις 12 Ιούλη, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, της Ενωσης Μουσουλμάνων Ελλάδας και μιας σειράς συνδικάτων. Γιατί ο Μπλερ συμβολίζει κάθε τι που έχει βγάλει στο δρόμο ποτάμια οργισμένων αντιπολεμικών διαδηλωτών όλα τα τελευταία χρόνια.

Ο Μπλερ έφυγε από την πρωθυπουργία της Βρετανίας κάτω από το βάρος της βαρβαρότητας του πολέμου και των ψεμάτων που είπε για να τον δικαιολογήσει. Το αντιπολεμικό κίνημα της Βρετανίας –και όχι μόνο- δικαιολογημένα του απένειμε τον «τίτλο» του Νο2 εγκληματία πολέμου δίπλα στον Τζορτζ Μπους. Εχει τα χέρια του βουτηγμένα στο αίμα των 700.000 Ιρακινών που έχουν χάσει τη ζωή τους στα τέσσερα χρόνια που διαρκεί η αμερικανοβρετανική κατοχή του Ιράκ. Πέρσι όταν το Ισραήλ εισέβαλε στο Λίβανο, ισοπεδώνοντας πόλεις και χωριά με τους βομβαρδισμούς της αεροπορίας, ο Μπλερ αρνήθηκε μέχρι τελευταία στιγμή να ζητήσει έστω και κατάπαυση του πυρός. Περίμενε, μέχρι τέλους, ότι η ισραηλινή πολεμική μηχανή θα συντρίψει τη λιβανέζικη Αντίσταση.

Αυτόν τον εγκληματία αποφάσισαν να στείλουν οι Μεγάλες Δυνάμεις για να φέρει δικαιοσύνη και ειρήνη στη Μέση Ανατολή. Πολλοί σχολιαστές ανέφεραν, ειρωνικά, ότι ήταν η κατάλληλη θέση για τον Μπλερ. Ο άνθρωπος που είχε γκουρού τους «επικοινωνιολόγους» των δημοσίων σχέσεων, ανταμοίφτηκε για τις υπηρεσίες του με ένα πόστο που έχει μπόλικη δημοσιότητα και λίγη ουσία, λένε.

Μήνυμα

Ομως, τα πράγματα είναι πιο σοβαρά. Ο διορισμός του Μπλερ είναι ένα «μήνυμα» των ιμπεριαλιστών ότι δεν πρόκειται να ανεχτούν άλλα «πισωγυρίσματα» ούτε στην Παλαιστίνη, ούτε στο Λίβανο ούτε πουθενά αλλού στη Μέση Ανατολή. Θέλουν να συντρίψουν την Γάζα και την παλαιστινιακή Αντίσταση, θέλουν να πάρουν το αίμα τους πίσω για την περσινή ταπείνωση στο Λίβανο.

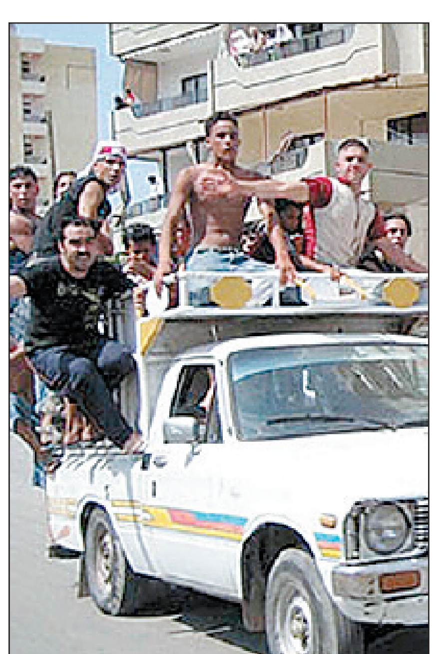
Την περασμένη βδομάδα ο δικτάτορας της Αιγύπτου Μουμπάρακ συναντήθηκε με το βασιλιά Αμπντάλα της Ιορδανίας τον Ολμερτ του Ισραήλ και τον Μαχμούντ Αμπάς. Συζήτησαν, υποτίθεται, για την «ειρήνη». Ούτε μια φορά δεν ακούστηκε η λέξη κατοχή στην συνάντησή τους. Ο Ολμέρτ υποσχέθηκε να ενισχύσει την «κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης» του Αμπάς. Πώς; Δίνοντας ένα μέρος από τα έσοδα της Παλαιστινιακής Αρχής που κατακρατούσε το Ισραήλ. Και απελευθερώνοντας 250 Παλαιστίνιους κρατούμενους από τις φυλακές του Ισραήλ. Διακόσιους πενήντα από τις 10.000 και μόνο μέλη της Φατάχ...

Την ίδια στιγμή το Ισραήλ χτυπούσε, όχι μόνο στη Γάζα, αλλά και στην Δυτική Οχθη. Σε μια μέρα, το Σάββατο 30 Ιούνη, εξαπέλυσε έξι επιδρομές στη Γάζα, με εννιά νεκρούς ανάμεσά τους και ένα παιδάκι οχτώ χρονών. Τις προηγούμενες μέρες ο ισραηλινός στρατός είχε εισβάλει στη Ναμπλούς και στο στρατόπεδο προσφύγων της Τζενίν στη Δυτική Οχθη. Εκεί δολοφόνησε μαχητές της «Ταξιαρχίας των Μαρτύρων του Αλ-Ακτσά». Μια ένοπλη οργάνωση που συνδέεται με τη Φατάχ. Για το Ισραήλ και τις Μεγάλες Δυνάμεις, οι ένοπλοι της Φατάχ έχουν μόνο ένα ρόλο από δω και πέρα: να είναι τα Τάγματα Ασφαλείας για την αντιμετώπιση της Αντίστασης. Οποιους από αυτούς έχουν άλλη γνώμη, αναλαμβάνουν τα ισραηλινά τανκς να τους συνεφέρουν....

Τις ίδιες μέρες στο βόρειο Λίβανο έγινε μια σφαγή που πέρασε χωρίς αναφορά στα «δικά μας» ΜΜΕ. Ο λιβανικός στρατός άνοιξε πυρ σε μια διαδήλωση χιλιάδων Παλαιστίνιων προσφύγων που ζητούσαν να τους επιτραπεί να επιστρέψουν στο προσφυγικό στρατόπεδο Ναχρ-αλ-Μπάρεντ. Τρεις Παλαιστίνιοι έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες και πολλοί άλλοι τραυματίστηκαν. Ενας υπουργός της κυβέρνησης Σινιόρα –των «κοινωνικών υποθέσεων», τρομάρα του- δήλωσε ότι η επίθεση έγινε «για το καλό των προσφύγων» αφού το «στρατόπεδο είναι ακόμα επικίνδυνο». Πρέπει να έχει μελετήσει τις ομιλίες του Μπλερ...

Σε τέτοια εγκλήματα θα «συμβάλει» η παρουσία του Μπλερ στη Μέση Ανατολή. Θα έχει την υποστήριξη του Μπους, του Ολμερτ, του Σαρκοζί –που υποσχέθηκε κάθε βοήθεια στον Αμπάς- και φυσικά του Καραμανλή και της Ντόρας Μπακογιάννη. Γι' αυτό πρέπει να βγούμε όλοι στους δρόμους στις 12 Ιούλη. Να βροντοφωνάξουμε ότι ένα χρόνο μετά τη νίκη της Αντίστασης στο Λίβανο, δεν θα επιτρέψουμε το ποτάμι να γυρίσει πίσω.

Λέανδρος Μπόλαρης

Παλαιστίνιοι διαδηλωτές στο βόρειο Λίβανο μεταφέρουν τα θύματα της επίθεσης του λιβανέζικου στρατού

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ θα είναι εκεί

«Ήμουν άνεργος και δέχτηκα να ακούσω τον στρατολογητή των πεζοναυτών, γιατί με κέρασε ένα χάμπουργκερ στα Μακντόναλτς", έλεγε μεταξύ άλλων στην συγκλονιστική αντιπολεμική του ομιλία στους εργαζόμενους στην ΕΡΤ, ο πρώην πεζοναύτης στο Ιράκ και νυν αντιπολεμικός ακτιβιστής, Τζίμυ Μάσσεϊ, λίγες μέρες πριν το μεγάλο αντιπολεμικό συλλαλητήριο του περασμένου Μάρτη. Την ίδια ώρα, κάμερες και μικρόφωνα κατέγραφαν την ομιλία του και έστελναν στιγμιότυπα σε όλη την Ελλάδα.

Στην ΕΡΤ, που βρίσκεται σε αναβρασμό, λόγω του νομοσχέδιου Ρουσόπουλου, το οποίο επιχειρεί να βάλλει τους ιδιώτες στο παιχνίδι, μέσω της ψηφιακής τηλεόρασης, δεν θα θέλαμε να δούμε νέους συναδέλφους μας πιεσμένους από την ανεργία, να εργάζονται "για ένα χάμπουργκερ", δηλαδή χωρίς συλλογικές συμβάσεις εργασίας, χωρίς δικαιώματα και σε συνθήκες γαλέρας και ανελευθερίας, ενώ την ίδια ώρα οι ιδιώτες θα κάνουν μπίζνες και θα πλουτίζουν από το ανταποδοτικό τέλος, δηλαδή την δικιά σας εισφορά, από τους λογαριασμούς της ΔΕΗ.

Επίσης δεν θα θέλαμε οι αντιπολεμικές δράσεις να μην παρουσιάζονται από τα ΜΜΕ, γιατί αυτό θα δυσαρεστήσει τους αμερικανούς φίλους της κυβέρνησης και των ιδιωτών μπίζνεσμαν. Ούτε θα θέλαμε η λογοκρισία του αντιπολεμικού κινήματος, να "αμειφθεί" εκτός από ένα χάμπουργκερ και με μία κόκα -κόλα, ή και μία καλύτερη θέση στην πάντα ανασφαλή εργασιακή ιεραρχία των ΜΜΕ. Αλλωστε ξέρουμε ότι σε ορισμένα ιδιωτικά ΜΜΕ έχουν ακουστεί φράσεις του τύπου "οι αμερικανοί είναι φίλοι μας", για να δικαιολογήσουν την λογοκρισία των αντιπολεμικών ειδήσεων.

Είναι επίσης γνωστό, ότι στο παρελθόν ο συνάδελφος Γιώργος Πενταράκης στον Σκάϊ, είχε απολυθεί για αυτόν ακριβώς τον λόγο. Με τις βουλευτικές εκλογές να πλησιάζουν, σίγουρα η κυβέρνηση θα ήθελε να ξεχάσει την "βοήθειά" της στο ναυτικό αποκλεισμό του Λιβάνου, το "νταηλίκι" των αμερικανών φίλων της και τις πιέσεις τους για να μην βγάλει ανακοίνωση ο ούτως ή άλλως ξεφτιλισμένος ΟΗΕ, αν δεν είναι αρεστή σε αυτούς, την λειτουργία της βάσης της Σούδας και τόσα άλλα. Θα της τα θυμίσουμε όλα αυτά, με την διαδήλωση της 12ης Ιουλίου, με αφορμή τον ένα χρόνο από την εισβολή στο Λίβανο.

Νάσος Μπράτσος
δημοσιογράφος στην ΕΡΤ, μέλος της ΕΣΗΕΑ και της παράταξης FinancialCrimes

Και οι μαθητές

Στις 12 Ιούλη οι μαθητές κατεβαίνουμε για να διαδηλώσουμε για αυτό που γίνεται στην Παλαιστίνη, δηλαδή ενάντια στην κατοχή και για τον ένα χρόνο από την εισβολή στο Λίβανο. Πιστεύω ότι το συλλαλητήριο στις 12/7 είναι πολύ σημαντικό για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας στο λιβανέζικο λαό και το λαό της Παλαιστίνης –κάτω τα χέρια από τη Χαμάς!

Οι μαθητές πρέπει να παίξουμε σημαντικό ρόλο σε αυτό το συλλαλητήριο, όπως παίξαμε στις 17 Μάρτη. Αξίζει να κατέβουν οι μαθητές στο συλλαλητήριο γιατί φέτος ήταν η χρονιά που κάναμε καταλήψεις για τη δημόσια παιδεία και συμμετείχαμε στα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια. Επίσης παλεύουμε ενάντια στη στράτευση στα 18 και στη στράτευση των γυναικών. Μπορεί τώρα να μην το συζητάνε, αλλά πάντα υπάρχει η πιθανότητα να κατεβάσουν αυτό το νομοσχέδιο.

Με ποιανού τη μεριά είναι η κυβέρνηση; Δεν είναι με τους μαθητές και τους εργάτες. Είναι πιστός σύμμαχος της Αμερικής και του Ισραήλ. Στα βόρεια προάστια οι μαθητές της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο προσπαθούμε να οργανωθούμε για το συλλαλητήριο ώστε να φτάσει η προκήρυξη και τα αυτοκόλλητα για την Παλαιστίνη σε όλους ακόμα και σε φίλους μας που είναι σε κατασκηνώσεις –όπως έχω ένα προσωπικό παράδειγμα. Να ειδοποιήσουμε για το συλλαλητήριο, να το συζητήσουμε πολλοί μαζί.

Ορέστης Ηλίας, *1ο Γυμνάσιο Βριλησσίων*

Να γυρίσει πίσω ο στρατός από το Αφγανιστάν

Τη Παρασκευή 29 Ιούνη σχεδόν ένα ολόκληρο χωριό ξεκληρίστηκε στο Αφγανιστάν από τις βόμβες των αμερικάνικων βομβαρδιστικών. Πρόκειται για το χωριό Χαϊντεραμπάντ που βρίσκεται στην επαρχία Χελμάντ. Η Χελμάντ είναι μια από τις επαρχίες όπου οι Ταλιμπάν έχουν έντονη παρουσία, στην πραγματικότητα πολιορκούν τις δυνάμεις κατοχής στα οχυρωμένα τους στρατόπεδα.

Αντάρτες έστησαν ενέδρα σε ένα κομβόι αυτοκινήτων του αμερικάνικου και του αφγανικού στρατού. Μετά την ενέδρα ήρθαν τα αντίποινα. Το Χαϊντεραμπάντ ήταν το πιο κοντινό χωριό, και σύμφωνα με τη λογική κάθε κατοχικής δύναμης στην ιστορία, έπρεπε να είναι και το άνδρο των «τρομοκρατών».

Τα βομβαρδιστικά ανέλαβαν δράση και το σφυροκόπησαν για τρεις ώρες. Το αποτέλεσμα, σύμφωνα με τις καταγγελίες των κατοίκων, ήταν 50 με 80 νεκροί. Το πρακτορείο Ασοσιέητετ Πρες δημοσιεύει τη δήλωση του **Μοχάμαντ Χαν**, ενός κατοίκου του χωριού: *«Εφτά μέλη της οικογένειάς μου σκοτώθηκαν. Ανάμεσά τους ο αδελφός και τα πέντε παιδιά του. Οι χωριανοί θα έχουν να θάψουν πολλά πτώματα τις επόμενες μέρες».*

Μια βδομάδα πριν, ακόμα 22 άμαχοι είχαν δολοφονηθεί από το «πλήγμα ακριβείας» της αμερικάνικης αεροπορίας, μετά από ενέδρα ανταρτών σε μονάδα της ISAF, του στρατού κατοχής του ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν. Από σφαγή σε σφαγή μόνο οι τοποθεσίες και τα ονόματα των χωριών αλλάζουν.

Στη διάρκεια του Ιούνη περισσότεροι από 200 άμαχοι έχουν δολοφονηθεί από τα αεροπλάνα και τις βόμβες της ISAF και του αμερικάνικου στρατού. Ο διοικητής των αμερικάνικων δυνάμεων στο Αφγανιστάν, στρατηγός Νταν Μακνήλ, έχει αποκτήσει το παρατσούκλι «μπόμπερ Μακνήλ».

Ακόμα και ο κουϊσλιγκ των Αμερικάνων, ο πρόεδρος του Αφγανιστάν Χαμίντ Καρζάι αναγκάστηκε να παραπονεθεί δημόσια για «υπερβολική χρήση πυρός» από τις κατοχικές δυνάμεις και για το ότι οι «απελευθερωτές» του Αφγανιστάν «θεωρούν πολύ φτηνές τις ζωές των Αφγανών».

Τους προηγούμενους μήνες το ΝΑΤΟ είχε προαναγγείλει την έναρξη της δικής του «θερινής επίθεσης» για να αντιμετωπίσει τους Ταλιμπάν που δυναμώνουν συνέχεια. Αυτοί είναι οι ματωμένοι καρποί της «επίθεσης». Οπως δήλωσε στην εφημερίδα Γκάρντιαν του Λονδίνου ένας βρετανός αξιωματικός που γύρισε πρόσφατα από το Αφγανιστάν *«κάθε ένας νεκρός άμαχος σημαίνει πέντε νέοι Ταλιμπάν».*

Η κυβέρνηση του Καραμανλή είναι άμεσα αναμιγμένη σε αυτά τα εγκλήματα. Συμμετέχει στην ISAF και πρόσφατα έστειλε και άλλους έλληνες αξιωματικούς στο Αφγανιστάν, για να ενισχύσει τη συμμετοχή στη κατοχή σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της προς ΗΠΑ και ΝΑΤΟ. Κάθε μέρα που περνάει πλησιάζει ακόμα περισσότερο η στιγμή που μια νάρκη ή μια ενέδρα θα χτυπήσει το ελληνικό τμήμα της ISAF.

Δεν θέλουμε να δούμε φέρετρα να γυρίζουν από το Αφγανιστάν. Δεν θέλουμε άλλες δολοφονίες αμάχων. Να γυρίσει πίσω ο στρατός από το Αφγανιστάν. Και γι' αυτό διαδηλώνουμε στις 12 Ιούλη.

Τα Συνδικάτα στηρίζουν

Στο συλλαλητήριο της 12 Ιούλη καλούν τα συνδικάτα: ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ, ΟΛΜΕ, ΟΤΟΕ, ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, ΠΟΣΠΕΡΤ, ΠΟΕΔΥΒ, ΠΟΣΣΥΠΟ, ΟΙΥΕ, ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ, Σύλλογος Εργαζομένων Εθνικής Τράπεζας, Σύλλογος Εργαζόμενων Τράπεζας Αττικής, Σύλλογος Εργαζόμενων Αγροτικής Τράπεζας

Συμπληρώνεται ένας χρόνος από τη βάρβαρη πολεμική επίθεση του Ισραήλ κατά του Λιβάνου. Στον πόλεμο αυτό οι «αήττητες» στρατιωτικές δυνάμεις της κυβέρνησης Ολμέρτ γνώρισαν οδυνηρή ήττα. Την πρώτη ύστερα από αρκετές δεκαετίες. Οι στρατοκράτες των ΗΠΑ και των συνοδοιπόρων τους πήραν για άλλη μια φορά το μήνυμα ότι και οι πιο ισχυρές πολεμικές μηχανές συντρίβονται μπροστά στο ελεύθερο φρόνημα των λαών που αγωνίζονται για αξιοπρέπεια και αυτοδιάθεση.

Τα όργανα όμως του Μπους συνεχίζουν το βάρβαρο έργο τους στην περιοχή σε βάρος της Παλαιστίνης και του μαρτυρικού λαού της. Μετά την καθαίρεση της κυβέρνησης Χανίγιε ο εμφύλιος πόλεμος ήρθε να τονίσει το μέγεθος του εγκλήματος που συντελείται χρόνια τώρα στη χώρα αυτή από τους ιμπεριαλιστές. Σ' αυτό το γκρίζο φόντο και με την παγκόσμια ειρήνη μόνιμα στο στόχαστρο του οικονομικού και στρατιωτικού κατεστημένου αποτελεί ακραία πρόκληση για όλους τους ειρηνόφιλους όπου γης η ανάληψη ρόλου «διαιτητή» από τον Μπλερ, τον άνθρωπο που έχει βάψει τα χέρια του στο αίμα εκατοντάδων χιλιάδων Ιρακινών.

Στις 12 Ιουλίου η ΟΛΜΕ μαζί με άλλα συνδικάτα και κοινωνικούς φορείς συμμετέχει στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο για να καταγγείλουμε το έγκλημα που συντελείται, να απαιτήσουμε την απομάκρυνση των κατοχικών δυνάμεων, το σταμάτημα της αιματοχυσίας και των ξένων επεμβάσεων.

Κώστας Μπόικος, *Μέλος του Δ.Σ. ΟΛΜΕ*

Την περασμένη βδομάδα εκατοντάδες Άραβες και Μουσουλμάνοι συμμετείχαμε στα εγκαίνια του Ελληνοαραβικού Επιμορφωτικού Κέντρου. Καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα αξιόλογο πνευματικό κέντρο με διαμορφωμένο χώρο προσευχής, λύνοντας στην πράξη αυτό που έχουν υποσχεθεί οι κυβερνήσεις πολλές φορές στο παρελθόν και ακόμα δεν έχουν υλοποιήσει: τη δημιουργία ενός τζαμιού για τους χιλιάδες Μουσουλμάνους που ζουν εδώ.

Βλέπουμε τις χώρες μας να καταστρέφονται κάθε μέρα από τις επιθέσεις του Μπους και των συμμάχων του. Πέρσι το καλοκαίρι η Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας μαζί με την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και άλλες κινήσεις και φορείς διαδήλωσε πολλές φορές έξω από την Πρεσβεία των σιωνιστών για να καταγγείλουμε την εισβολή του Ισραήλ στο Λίβανο.

Φέτος βλέπουμε να επαναλαμβάνουν τα ίδια στην Παλαιστίνη. Προσπαθούν να χτυπήσουν την νόμιμα εκλεγμένη κυβέρνηση της Χαμάς και να εξοντώσουν τον Παλαιστινιακό λαό που συνεχίζει να αντιστέκεται και να υπερασπίζεται το δικαίωμά του να αποχτήσει πατρίδα.

Δεν θα αφήσουμε τον Μπλερ, να φέρει στην Παλαιστίνη το χάος και την καταστροφή που έφερε στο Ιράκ. Είναι ώρα ευθύνης, για κάθε τίμιο άνθρωπο που αγαπάει την Ειρήνη και την Ελευθερία, να αντιδράσει στα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών.

Στις 12 Ιούλη όλοι οι Άραβες και οι Μουσουλμάνοι θα είμαστε μαζί σας στους δρόμους! Η ιστορική νίκη της Αντίστασης πέρυσι στον Λίβανο, μας εμπνέει για να συνεχίσουμε και να νικήσουμε ξανά σήμερα, και στην Γάζα και στη Δυτική Όχθη και στο Ιράκ και παντού.

Μωχάμετ Αμπντέλ Καντέρ, *πρόεδρος Ελληνοαραβικού Επιμορφωτικού Κέντρου*

Ένα χρόνο μετά τη βάρβαρη εισβολή στο Λίβανο είναι περισσότερο από επιβεβλημένη και στη χώρα μας η συμμετοχή μας στην ανάπτυξη ενός ρωμαλέου αντιπολεμικού κινήματος.Τη στιγμή που στα πεδία των μαχών στον Λίβανο και την Παλαιστίνη, στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, οι λαοί της Ανατολής αντιμετωπίζουν με το όπλο στο χέρι τις λεγεώνες της Νέας Τάξης, αποφασιστική για την έκβαση του διεθνούς "αντιτρομοκρατικού" πολέμου θα είναι η ένταση της Αντίστασης στο εσωτερικό των χωρών της Δύσης.

Δεν πρέπει εξάλλου να ξεχνάμε τον ρόλο της χώρας και την συστράτευση της κυβέρνησης και της κυρίαρχης ελίτ γενικότερα στον πόλεμο αυτό. Τα ελληνικά στρατεύματα συμμετέχουν σε όλες τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις ενώ στο εσωτερικό οι μεγάλες μάχες για τις λεγόμενες πολιτικές "ασφάλειας" (δηλαδή της περιστολής των λαϊκών ελευθεριών και των ατομικών δικαιωμάτων) συνεχίζεται.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και το μεγάλο σκάνδαλο των απαγωγών κινδυνεύει να συγκαλυφτεί με την εισαγγελική πρόταση να μπει η δικογραφία στο αρχείο, ενώ συνεχίζεται η ομηρία των απαχθέντων και της ηγεσίας της Πακιστανικής Κοινότητας.

Όλοι, λοιπόν, στο συλλαλητήριο στις 12 Ιούλη!

Γιώργος Γκουντούνας,
δικηγόρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας

Διαδηλώσεις θα γίνουν: ΑΘΗΝΑ 12/7 Πάρκο Ελευθερίας 7.30μμ,
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 12/7 Καμάρα 7.30μμ (βλέπε σελίδα 14),
ΡΕΘΥΜΝΟ Παρασκευή 6/7 - Κέντρο Νέων 5.30μμ συζήτηση μαθητών "Οχι στράτευση στα 18" - Διαδήλωση Δημαρχείο 8μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ 12/7 Νομαρχία 7μμ, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 12 /7 Λιοντάρια 7μμ

Στις παραγκουπόλεις της Αφρικής και του "παγκόσμιου Νότου"

Μια νέα εργατική Τάξη

Μέσα στον επόμενο χρόνο, περισσότεροι άνθρωποι θα ζουν πλέον στις πόλεις παρά στην ύπαιθρο. Σύμφωνα με την Αναφορά για τον Πληθυσμό της "Κατάστασης του Κόσμου" που βγήκε την περασμένη βδομάδα από τον ΟΗΕ, η ανθρωπότητα βιώνει ένα δεύτερο μεγάλο κύμα παγκόσμιας αστυφιλίας. Το πρώτο κύμα που εξελίχθηκε στην Ευρώπη από το 1750 ως το 1950, έφερε 420 εκατομμύρια επιπλέον ανθρώπους στις πόλεις. Το σημερινό κύμα, όμως, θα επηρεάσει κυρίως τον Νότο του πλανήτη και θα πλημμυρίσει τις πόλεις της Αφρικής, της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής.

*Γράφει ο **Αλεξ Καλλίνικος***

Μέχρι το 2030, ο αστικός πληθυσμός στην Ασία θα έχει σχεδόν διπλασιαστεί, φτάνοντας τα 2,6 δισεκατομμύρια. Μέσα στην ίδια περίοδο, 440 εκατομμύρια θα έχουν προστεθεί στις πόλεις της Αφρικής και 200 εκατομμύρια στις πόλεις της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής. Ομως, η Θοράγια Ομπέιντ, γενική διευθύντρια του Ταμείου Πληθυσμού του ΟΗΕ, προειδοποιεί, "οι περισσότερες πόλεις [στον παγκόσμιο Νότο] ήδη αντιμετωπίζουν πιεστικά προβλήματα, όπως εγκληματικότητα, έλλειψη καθαρού νερού και υγιεινής, και εξάπλωση των παραγκουπόλεων. Αν δεν προγραμματίσουμε για το μέλλον, θα είναι καταστροφή."

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο η έλλειψη σχεδιασμού. Οπως έχει δείξει ο Μάικ Ντέιβις στο σημαντικό του βιβλίο "Ο πλανήτης των παραγκουπόλεων", η τεράστια ανάπτυξη των πόλεων στο Νότο συνδέεται στενά με την ανάπτυξη του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού. Οι παραγωγοί στην ύπαιθρο, εξαθλιωμένοι από την έκθεσή τους στον ανταγωνισμό με τις μεγάλες αγροβιομηχανικές πολυεθνικές καταφεύγουν στις πόλεις αναζητώντας κάποιο είδος επιβίωσης. Ομως όλο και περισσότερο, καταλήγουν στους απέραντους καταυλισμούς των παραγκουπόλεων στις παρυφές των επίσημων πόλεων. Ταυτόχρονα, τα κράτη του Τρίτου Κόσμου, με την απειλή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας έχουν σχεδόν σταματήσει πλέον να χτίζουν εργατικές κατοικίες και να παρέχουν άλλες υπηρεσίες στους κατοίκους των πόλεων.

Ομως ποιο είναι το πολιτικό νόημα αυτών των αλλαγών; Για πολλούς, η ανάπτυξη των μεγαλουπόλεων του παγκόσμιου Νότου αντιπροσωπεύει το θάνατο της παραδοσιακής πολιτικής της εργατικής τάξης. Οι μισθωτοί αντικαθίστανται από αυτό που οι Μάικλ Χαρντ και Τόνι Νέγκρι αποκαλούν αδιαφοροποίητο "πλήθος" φτωχών κατοίκων πόλεων που ζουν με άλλα μέσα από την επίσημη εργασία. Για τους Χαρντ και Νέγκρι, αυτό το πλήθος είναι ένα νέο επαναστατικό υποκείμενο. Για πολλούς άλλους που συμφωνούν στη βασική ανάλυση, οι φτωχοί των πόλεων είναι το ακατέργαστο υλικό για την φιλανθρωπική παρέμβαση Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, χρηματοδοτούμενων από τη Δύση, που θέλουν να δώσουν στο νεοφιλελευθερισμό ανθρώπινο πρόσωπο.

Απεργίες

Στην υποσαχάρια Αφρική, το πιο μεγάλο θύμα του νεοφιλελευθερισμού, βρίσκονται πολλές από τις μεγαλύτερες παραγκουπόλεις, από την Καγιελίτσα έξω από το Κέιπ Τάουν, ως την Κιμπέρα, στα προάστια του Ναϊρόμπι. Ομως στην υποσαχάρια Αφρική έχουν γίνει μια σειρά από σημαντικές μαζικές απεργίες. Το 2007 ξεκίνησε με μια γενική απεργία στη Γουϊνέα που κατάφερε να κάνει υποχωρήσεις ο δικτάτορας Λανσανά Κοντέ.

Τις τελευταίες βδομάδες, οι δύο σημαντικότερες δυνάμεις της Αφρικής, η Νότια Αφρική και η Νιγηρία, δοκιμάστηκαν από μεγάλες απεργίες. Την περασμένη βδομάδα η πλειονότητα των συνδικάτων που συμμετείχαν στην απεργία των δημόσιων υπάλληλων εδώ και ένα μήνα, αποφάσισαν να αποδεχθούν την προσφορά της κυβέρνησης. Ενας αντίστοιχος συμβιβασμός πριν από δεκαπέντε μέρες, έδωσε τέλος στην τετραήμερη γενική απεργία στη Νιγηρία που προκλήθηκε από την ιδιωτικοποίηση δημόσιων εταιριών και απότομες αυξήσεις στο ΦΠΑ και το πετρέλαιο.

Και οι δύο συμβιβασμοί καταγγέλθηκαν από μαχητικές μειοψηφίες των εργατών και της νεολαίας στις πόλεις. Ομως, όσο ασαφές και να είναι το αποτέλεσμα αυτών των αγώνων, επιβεβαιώνουν ότι η οργανωμένη εργατική τάξη είναι ένας ισχυρός κοινωνικός και πολιτικός παίχτης στην Αφρική.

Αυτό που αντανακλά αυτή η κατάσταση στην πραγματικότητα είναι ότι οι αφρικανικές κοινωνίες, όπως και παντού, είναι καπιταλιστικές κοινωνίες που μπορούν να λειτουργήσουν μόνο χάρη στη δουλειά των μισθωτών εργατών. Ακόμη και εκεί που η βιομηχανία είναι σχετικά αδύναμη, οι δημόσιες υπηρεσίες, από την εκπαίδευση ως τις μεταφορές, υπάρχουν χάρη στους μισθωτούς εργάτες. Η φτώχεια του πληθυσμού και η ανισόμερη ανάπτυξη του καπιταλισμού στον παγκόσμιο Νότο σημαίνει πως οι εργάτες γίνονται ένα με τη μάζα των φτωχών των πόλεων που ζουν από το μικροεμπόριο κλπ.

Ομως το πολιτικό αποτέλεσμα αυτής της μίξης είναι ανοιχτό. Κάποιες φορές οι εργάτες μπορεί να υποταχθούν σε λαϊκίστικα κινήματα υπό την ηγεσία μικροαστών πολιτικών. Ετσι οι απεργίες στη Νότια Αφρκή περιπλέχθηκαν με τη μάχη για την ηγεσία του κυβερνώντος Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσσου, ανάμεσα στον Πρόεδρο Τάμπο Μπέκι και τον πρώην αντιπρόεδρό του, Τζάκομπ Ζούμα.

Ομως κάποιες φορές, όταν η οργανωμένη εργατική τάξη αναλαμβάνει το ρόλο του συλλογικού υποκειμένου, μπορεί τραβήξει πίσω της τους υπόλοιπους φτωχούς των πόλεων. Και η Νότια Αφρική και η Νιγηρία έχουν πλούσιες ιστορίες αγώνων όπου το κίνημα των εργατών και τα κινήματα των κοινοτήτων ενώθηκαν και έβαλαν σε μεγάλη αμφισβήτηση το πολιτικό σκηνικό. Κάτι τέτοιο μπορεί να ξαναγίνει, σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα ακόμη και από τις τελευταίες απεργίες.

Το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ στη Θεσσαλονίκη

Την Παρασκευή 29, το Σάββατο 30 Ιούνη και την Κυριακή 1 Ιούλη πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 10ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ, που οργάνωσε η Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία και το Φόρουμ Μεταναστών, με τη συμμετοχή των συνδικάτων, μεταναστευτικών συλλόγων, μη κυβερνητικών οργανώσεων και κομμάτων της αριστεράς.

Η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης και η παραμονή σε ομηρία χιλιάδων μεταναστών και των παιδιών τους, που παρότι γεννιούνται στην Ελλάδα, δεν έχουν το δικαίωμα να εγγραφούν στα δημοτολόγια βρέθηκαν στο στόχαστρο του αντιρατσιστικού κινήματος όλη τη χρονιά και είχαν τη θέση τους στο φεστιβάλ. Την πρώτη ημέρα η νομαρχιακή κίνηση Οικολογία Αλληλεγγύη οργάνωσε εκδήλωση με θέμα τον εθνολαϊκισμό στη Θεσσαλονίκη. Ο **Π. Θεοδωρίδης** αναφέρθηκε στη φύση του εθνολαϊκισμού, ενώ ο **Ομηρος Ταχματζίδης**, δημοσιογράφος, αναφέρθηκε στα ψέματα των «νεοποντιστών» που διεκδικούν την αναγνώριση της «γενοκτονίας» των Ποντίων 90 χρόνια μετά. Ο **Γιώργος Γιαννόπουλος**, εκδότης του Πολιτιστικού περιοδικού ΕΝΕΚΕΝ τόνισε την ανάγκη αντιπαράθεσης με τα εθνικιστικά ψεύδη και ο **Μ. Τρεμόπουλος** την ανάγκη κοινής δράσης όσων παλεύουν για μία άλλη Θεσσαλονίκη. Ο **Μπάμπης Κουρουνδής** από το ΣΕΚ μίλησε για το πραγματικό τραμπούκικο πρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ. που φάνηκε στην πρόσφατη επίθεση σε μέλη του ΣΕΚ και για το αριστερό Οχι στο Ευρωσύνταγμα στη Γαλλία που απομόνωσε το ρατσιστικό Οχι του Λεπέν και έκλεισε με την ανάγκη αντιπαράθεσης με το ίδιο το σύστημα του κέρδους που γεννά το φασισμό και το ρατσισμό και χρησιμοποιεί τους μετανάστες ως αποδιοπομπαίους τράγους για τα θύματά του.

Την επόμενη μέρα η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο οργάνωσε συζήτηση για τον Τζαβέντ Ασλάμ, όπου άνοιξε η κουβέντα για τις διακρατικές συμφωνίες Ελλάδας-Πακιστάν και τον ύποπτο ρόλο τους, καθώς και για την οργάνωση της αντιπολεμικής διαδήλωσης στη Θεσσαλονίκη στις 12 Ιούλη, όπου τα συνθήματα υπεράσπισης των δημοκρατικών δικαιωμάτων θα έχουν σημαντική θέση.

Την Κυριακή 1 Ιούλη σε μία από τις πιο πετυχημένες συζητήσεις του φεστιβάλ, η Πρωτοβουλία Ομοφυλόφιλων ενάντια στην Καταπίεση μαζί με τη Σύμπραξη κατά της Ομοφυλοφοβίας, άνοιξαν το θέμα «ομοφυλοφοβία και πολιτική». Ο **Ν Χατζητρύφων** από τη Σύμπραξη αναφέρθηκε κυρίως στο πόσο πίσω σε σχέση με τις διεκδικήσεις του ομοφυλοφιλικού κινήματος για το γάμο βρίσκεται όχι μόνο η Νέα Δημοκρατία ή ακόμα το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Οικολόγοι Πράσινοι που αρνούνται να δεσμευτούν συγκεκριμένα για το θέμα. Ο **Κ. Τορμπουζίδης** από την ΠΟΕΚ μίλησε για τις αιτίες της καταπίεσης που βρίσκονται στο καπιταλιστικό σύστημα που ευνοεί τη διαιώνιση της πυρηνικής οικογένειας και πρότεινε τη συμμετοχή όσων γίνεται περισσότερων ομοφυλόφιλων στη διαδικασία και τη συνέλευση της 14 Ιούλη για τη συγκρότηση και το κατέβασμα στις εκλογές της Ριζοσπαστικής Αριστεράς που δεν μασάει τα λόγια της στο ζήτημα της καταπίεσης. Ακολούθησε πλούσια συζήτηση όπου μίλησαν πολλοί ανένταχτοι αγωνιστές. Ταυτόχρονα στο χώρο του φεστιβάλ πραγματοποιήθηκαν και άλλες συζητήσεις από την ΕΝΙΘ, τη Διεθνή Αμνηστία και άλλους φορείς καθώς και θεατρικά δρώμενα και συναυλίες.

***Εύα Τζένου**, καθηγήτρια Θεσσαλονίκη*

Το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ στην Αθήνα θα γίνει 6,7,8 Ιούλη στην Πλατεία Πρωτομαγιάς

Σοσιαλισμός από τα κάτω

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΤΕΥΧΟΣ

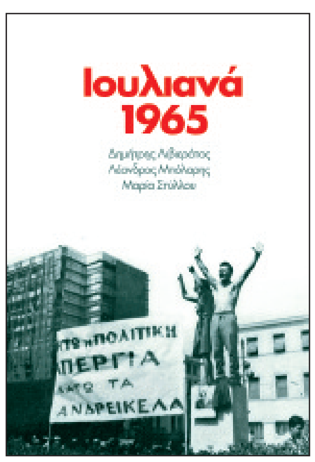
- Γάζα - Νίκη της Αντίστασης
- Σοσιαλισμός στον 21ο αιώνα
  Αφιέρωμα: Βενεζουέλα, Κούβα, Πολιτιστική Επανάσταση, Οκτωβριανή Επανάσταση
- Η Ριζοσπαστική Αριστερά & οι εκλογές

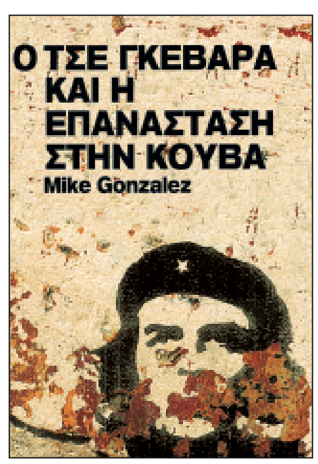

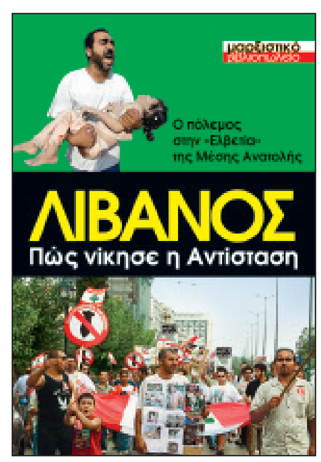
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

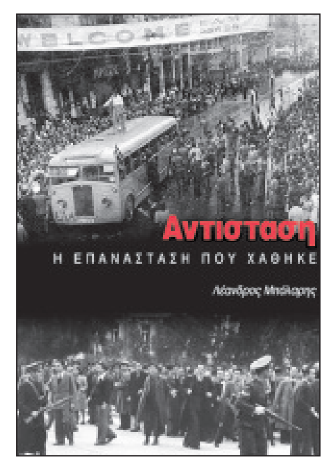
Βιβλία που δεν πρέπει να χάσετε

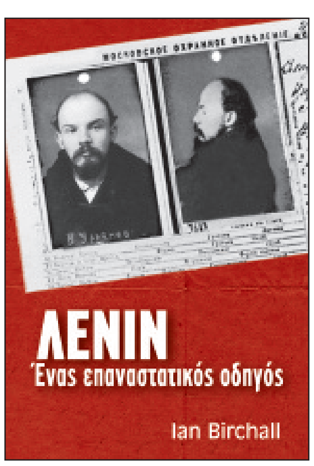

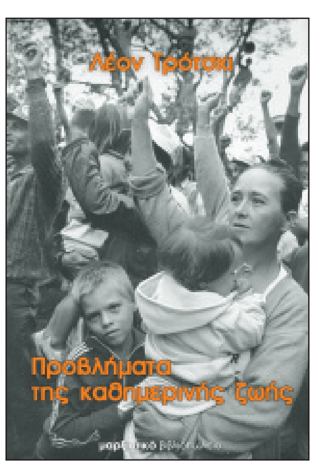

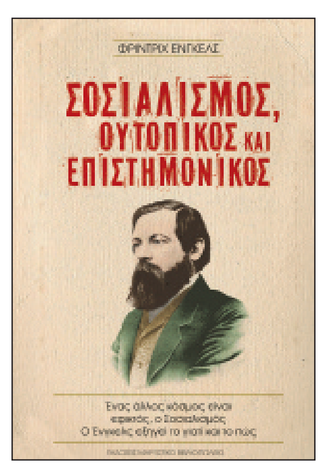

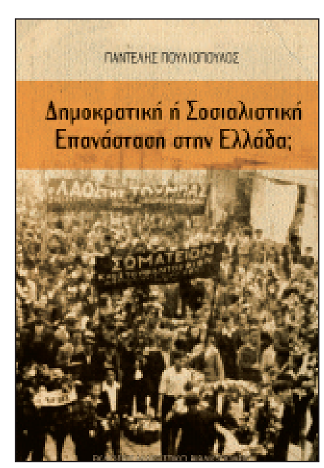

Φειδίου 14-16 (Πίσω από Τιτάνια-Ρεξ) τηλ. 210 52 47 584, marxistiko@yahoo.gr

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα

Διεύθυνση..

Πόλη ....

Τηλέφωνο ....

Σωματείο - Σύλλογος.......................

....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
Συνδικάτα και Αριστερά
Ομιλητής: Θανάσης Σταυρίδης

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7 Θεατράκι - Πλατεία Τσιρακοπούλου 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΠΑΤΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση;
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 Εργατικό Κέντρο 6.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλητής: Θοδωρής Κούρος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 7/7
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
70 χρόνια απο την εξέγερση της Βαρκελώνης στον Ισπανικό Εμφύλιο

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΚΥΡΙΑΚΗ 8/7 Κέντρο Νέων 6.30μμ
Λένιν: Οδηγός για δράση
Ομιλήτρια: Νεκταρία Σοφοκλέους

ΧΑΝΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 9/7
καφέ «Γωνιά των Αγγέλων» 8μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7
Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7.30μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 καφέ Πρεσβεία 7.30μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 7.30μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 καφέ info 8μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 Ειδικό Σχολείο (Αναψυκτήριο Άλσους) 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 καφέ Άλσος 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7
καφέ Γαρδένια (πλ.Ηρώων) 8μμ
Η κυβέρνηση της Ν.Δ έκαψε την Πάρνηθα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 Εργατικό Κέντρο 6.30μμ
Γιατί μιλάμε για νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην Γάζα;
Ομιλητής: Γιώργος Τσιρώνης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Δημαρχείο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7
Θεατράκι - Λόφος Στρέφη 8μμ
Ιουλιανά
Ομιλητές: Γιώργος Αλεξάτος, Μαρία Στύλλου

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 8μμ
Πάρνηθα: Έγκλημα περικοπών, ιδιωτικοποιήσεων και κερδοσκοπίας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 καφέ Άλσος 7.30μμ
Πάρνηθα: Έγκλημα περικοπών, ιδιωτικοποιήσεων και κερδοσκοπίας

ΝΙΚΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Δημαρχείο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 19/7 Παλαιό Δημαρχείο 7μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 19/7 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Λένιν και Στάλιν - Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία

Η ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές

Συσκέψεις

ΝΑΥΠΛΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 5/7 καφενείο «Σταθμός ΟΣΕ» 7μμ

ΛΑΜΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/7 7μμ

εργατικη αλληλεγγυη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: *Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης*
e-mail: *ergatiki@otenet.gr*
Γραφεία: *Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια*
τηλ. *210 52 41001*, fax *210 52 27177*
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Συμμαχία μαθητές ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/7 Κέντρο Νέων 6μμ
Όχι στράτευση στα 18, Ομιλητής: Νίκος Σκιαδάς

Πάρτυ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/7 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 10μμ

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ ΚΕΝΤΡΟ 6932840030, Αμπελόκηποι 6973669298, **Στουρνάρη** *(Εξάρχεια)* 69480819082, **Βικτόρια** 6932751578, **Γκύζη** 6973669298, **Πατήσια** 6945549910, **Κυψέλη** 6972669983, **Γαλάτσι** 6937297138, **Κάτω Πετράλωνα** 6974601057, **Ανω Πετράλωνα** 6972825701, **Κεραμεικός** 6972231125, **Κουκάκι** 6948673638

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6976023947, Αγ. Δημήτριος 6974760178, **Ηλιούπολη** 6974760178, **Βύρωνας** 6976423861, **Ελληνικό** 6972201618, **Ν.Σμύρνη** 6972245308, **Π. Φάληρο** 6977249308, **Ιλίσια-Ζωγράφου** 6948266294, **Καλλιθέα** 6992287187, **Μοσχάτο** 6932043687

ΒΟΡΕΙΑ 6932394790, Μαρούσι -Κηφισιά - Πεύκη 6972327931, **Μεταμόρφωση** 6949922269, **Χαλάνδρι** 6972238651, **Χολαργός-Ψυχικό** 6973050470, **Αγ. Παρασκευή** 6945125154, **Ν. Ιωνία-Ν. Φιλαδέλφεια** 6932458155, **Ν. Ηράκλειο** 6947777158,

ΔΥΤΙΚΑ 6978671192, Αγ. Ανάργυροι-Μενίδι 6972032108, **Καματερό** 6945677808, **Ιλιον** 6934185231, **Πετρούπολη** 6973050590, **Περιστέρι** 6936742881, **Αιγάλεω** 6946937432

πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645, Κερατσίνι 6948840134, **Κορυδαλλός** 6948840134, **Νίκαια** 6995482423, **Πασαλιμάνι** 6936926038, **Καλλίπολη** 6934052292, **Ν. Φάληρο-Καμίνια** 6944149451, **Πέραμα** 6977528970

ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179, ΑΣΟΕΕ 6934058344, **ΕΜΠ** 6932751578, **ΝΟΜΙΚΗ** 6932015679, **ΦΛΣ** 6978559518, **Σχολές Θετικών Επιστημών** 6947602766, **Πάντειος** 6978650354, **ΑΣΚΤ** 6932594899, **ΤΕΙ Αιγάλεω** 6934185231, **ΤΕΙ Πειραιά** 6973347597

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802, Καλαμαριά 6937272845, **Τούμπα** 6944573975, **Χαριλάου** 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, **Νεάπολη- Συκιές** 6976595821, **Κέντρο** 6946123602, **Μαθητές** 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, **Νομική** 6948486377, **Πολυτεχνείο** 6978698795, **ΦΛΣ** 6978890468, **Καλών Τεχνών** 6977017070, **ΤΕΙ** 6978416028, **ΠΑ.ΜΑΚ.** 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, **Ιατρική** 6945677808, **Φιλοσοφική** 6946762169, **Χημικό** 6972311179, **Βιολογικών Εφαρμογών** 6977080222, **Μαθητές** 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, **ΤΕΙ** 6934020219

ΚΡΗΤΗ 6972715314, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, **ΧΑΝΙΑ** 6972715314, **ΡΕΘΥΜΝΟ** 6934216811, **ΠΟΛΗ** 6934216811, **ΤΕΙ** 6947907826, **ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ** 6934165340, **ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ.** 6934216811,

ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 5/7
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννη & Γιαβάση 6.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/7
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 8μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βείκου 7.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαιμαντά 6.30μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ σταθμός Μετρό 7.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ πλ.Περιβολάκι (Νεοσετ) 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 630μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 6.30μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 6.30μμ
ΤΟΥΜΠΑ πλ.Επταλόφου 6.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 6μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 6μμ

ΠΑΤΡΑ
Πλατεία Όλγας 7.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7/7
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 10.30πμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 11.30πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 9/7
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ

ΤΡΙΤΗ 10/7
ΒΙΚΤΩΡΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 7μμ

στις σχολές...

ΑΘΗΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/7
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΤΕΦ εστιατόριο 12.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/6
ΦΛΣ κεντρική είσοδος 12μες
ΝΟΠΕ Λέσχη (Ιπποκράτους 15) 1μμ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ Πεζόδρομος 12μες

ΔΕΥΤΕΡΑ 9/7
ΕΜΠ Τοπογράφοι 11πμ

κάθε μέρα...

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 9πμ
ΦΛΣ κυλικείο 10πμ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ κεντρ Βιβλιοθήκη 10πμ
ΛΕΣΧΗ 2μμ

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΝΙΝ

Μαχητής της Επανάστασης

Ο Αντρέας Νιν, ένας νεαρός δάσκαλος, μπήκε στην CNT τον Δεκέμβρη του 1919 όταν έκανε το συνέδριό της. Ο Νιν προηγουμένως ήταν μέλος του Σοσιαλιστικού Κόμματος, από το 1913, και είχε γίνει ένας από τους πιο αποτελεσματικούς προπαγανδιστές του στην πατρίδα του την Καταλονία. Στη διάρκεια αυτού του συνεδρίου της συνομοσπονδίας, ο Νιν ήταν ένας από τους βασικότερους υποστηρικτές της ένταξής της στη νέα Κομμουνιστική Διεθνή.

Η απογοήτευση με τη δειλία των ηγεσιών του εργατικού κινήματος που επανειλημμένα επαναλαμβάνουν ότι το κοινοβούλιο είναι το καθοριστικό επίπεδο όπου επιτυγχάνεται η αλλαγή της κοινωνίας δεν είναι κάτι το καινούργιο. Στην περίοδο πριν τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, στα σοσιαλιστικά κόμματα της δυτικής Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής κυριαρχούσε η πολιτική της απόσπασης βαθμιαίων μεταρρυθμίσεων μέσα από το κοινοβούλιο.

Βαρκελώνη 1936

*Γράφει ο **Αντι Ντέργκαν** από την Βαρκελώνη*

Όμως, μια ολόκληρη γενιά των καλύτερων μαχητών της εργατικής τάξης αντιδρούσε σε αυτή τη στρατηγική. Αντιπαρέθεταν σ' αυτήν την επιθετική οργάνωση της ταξικής πάλης, με κέντρο τη συλλογική οργάνωση στους χώρους δουλειάς και τα συνδικάτα. Το ρεύμα αυτών των ακτιβιστών πήρε το όνομα «συνδικαλισμός». Πολλοί από αυτούς κερδίθηκαν στις επαναστατικές σοσιαλιστικές ιδέες μετά την επανάσταση του 1917 στη Ρωσία.

Ένα από τα «κάστρα» του συνδικαλίστικου ρεύματος ήταν η Βαρκελώνη, η πρωτεύουσα της Καταλωνίας. Η CNT, μια επαναστατική συνδικαλιστική συνομοσπονδία που στην ηγεσία της είχε αναρχοσυνδικαλιστές απέχτησε βαθιές ρίζεσε μια πόλη που εκβιομηχανιζόταν ταχύτατα.

Στη Βαρκελώνη οι απεργίες έπαιρναν τη μορφή χιονοστιβάδας και οι εργοδότες μίσθωναν μπράβους για να δολοφονούν αγωνιστές του συνδικάτου. Ο Νιν έγινε γενικός γραμματέας της CNT το 1921 όταν οι παλιότεροι ηγέτες της είχαν είτε φυλακιστεί είτε δολοφονηθεί.

Εκείνη τη χρονιά ο Νιν πήγε στη Μόσχα για να αντιπροσωπεύσει τη Συνομοσπονδία της Κόκκινης Διεθνούς των Συνδικάτων (RILU). Ο Νιν παρέμεινε στη Μόσχα, γιατί δεν μπορούσε να επιστρέψει στην Ισπανία όπου καταζητούνταν με βάση τη ψευδή κατηγορία ότι οργάνωσε τη δολοφονία του Εντουάρντο Ντάτο. Εγινε ένας από τους οργανωτές της RILU η οποία συσπείρωνε εκατομμύρια συνδικαλισμένους εργάτες σε όλο το κόσμο.

Τα χρόνια της παραμονής στη Ρωσία ήταν καθοριστικά για την πολιτική διαμόρφωση του Νιν. Συνεργάστηκε στενά με πολλές από τις ηγετικές φυσιογνωμίες των μπολσεβίκων, έγινε μέλος του Ρώσικου Κομμουνιστικού Κόμματος και εκλέχτηκε αντιπρόσωπος στο σοβιέτ της Μόσχας.

Ο Νιν κατάλαβε ότι παρόλο που η δουλειά στα συνδικάτα είναι ζωτικής σημασίας, χρειάζεται και η ξεχωριστή πολιτική οργάνωση που θα επιχειρηματολογεί υπέρ του επαναστατικού δρόμου για την αλλαγή της κοινωνίας. Οι επαναστάτες χρειάζεται να συσπειρώνουν τη μειοψηφία των εργατών που υιοθετούν αυτή την ιδέα έτσι ώστε να κερδίσουν την πλειοψηφία της τάξης τους σε αυτή την προοπτική στην περίοδο που οι αγώνες θα κορυφώνονται.

Ο Νιν, όπως και πολλοί άλλοι σύντροφοί του, ανησυχούσε για τη γραφειοκρατικοποίηση του σοβιετικού καθεστώτος που προκλήθηκε από την αποτυχία της εξάπλωσης της επανάστασης σε άλλες χώρες όπως έλπιζαν ο Λένιν και ο Τρότσκι. Η απομόνωση της Ρωσίας ήταν ο παράγοντας που έφερε τον Στάλιν στην εξουσία. Από κει και πέρα, τα ρώσικα κρατικά συμφέροντα έπαιρναν όλο και μεγαλύτερη προτεραιότητα απέναντι στην παγκόσμια επανάσταση.

Το 1926 ο Νιν μπήκε στην Αριστερή Αντιπολίτευση του Τρότσκι. Το αποτέλεσμα ήταν να ξηλωθεί από την ηγεσία της RILU, να τεθεί σε κατ' οίκον περιορισμό και τελικά να απελαθεί από τη Ρωσία το 1930.

Στην Ισπανία ο Νιν ρίχτηκε στο χτίσιμο μιας τροτσκιστικής οργάνωσης, της Κομμουνιστικής Αριστεράς. Εγραψε για το εθνικό ζήτημα. Το ισπανικό κράτος συμπεριλάμβανε διάφορα έθνη όπως οι Καταλανοί και οι Βάσκοι που ήθελαν να απαλλαγούν από τον συγκεντρωτικό έλεγχο της Μαδρίτης. Ο Νιν αντιμετώπιζε τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα ως εν δυνάμει συμμάχους της εργατικής τάξης. Αυτό τον έφερνε σε αντίθεση με τον συντηρητισμό ενός μεγάλου τμήματος του εργατικού κινήματος της Ισπανίας που ταυτίζονταν με τον συγκεντρωτικό χαρακτήρα του ισπανικού κράτους.

Σοσιαλισμός

Το 1931 ένα μαζικό κίνημα σάρωσε τη δικτατορία και τη μοναρχία. Ο Νιν ανέλυσε το χαρακτήρα αυτής της επανάστασης υποστηρίζοντας ότι η Δημοκρατία που αντικατέστησε την μοναρχία ήταν ανίκανη να ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργατών για κοινωνικές μεταρρυθμίσεις. Υποστήριξε ότι μόνο η εργατική τάξη μπορεί να ολοκληρώσει τη δημοκρατική επανάσταση περνώντας κατευθείαν στο σοσιαλισμό.

Ομως, από ένα σημείο και μετά εμφανίστηκαν όλο και μεγαλύτερες διαφωνίες ανάμεσα στον Νιν και τον Τρότσκι. Ο Νιν προτιμούσε τον προσανατολισμό σε μια άλλη κομμουνιστική οργάνωση στην Καταλονία, το Μπλοκ Εργατών και Αγροτών (BOC). Ο Τρότσκι συμβούλευε την Κομμουνιστική Αριστερά να μπει στο Σοσιαλιστικό Κόμμα και να δουλέψει μαζί με τη ριζοσπαστική αριστερή πτέρυγά του που είχε εμφανιστεί.

Η Κομμουνιστική Αριστερά και το BOC ενώθηκαν σε ένα νέο κόμμα το POUM (Εργατικό Κόμμα της Μαρξιστικής Ενοποίησης), για να προσφέρουν μια εναλλακτική λύση απέναντι τόσο στην αριστερά του Σοσιαλιστικού Κόμματος όσο και στην CNT. Στην πραγματικότητα το νέο κόμμα μοιράζονταν πολλά κοινά με τους τροτσκιστές. Υπεράσπιζε την παγκόσμια επανάσταση και την εργατική δημοκρατία. Ηταν ξεκάθαρα αντισταλινικό.

Επίσης το POUM ήταν αντίθετο στη στρατηγική του Λαϊκού Μετώπου του ισπανικού ΚΚ, μια στρατηγική συμμαχιών με καπιταλιστικά κόμματα και στην προσπάθεια να περιοριστεί η επανάσταση στα όρια της φιλελεύθερης δημοκρατίας. Το POUM υπεράσπιζε την ανάγκη το εργατικό κίνημα να διατηρήσει την οργανωτική και ιδεολογική του ανεξαρτησία.

Παρόλα αυτά, στις εκλογές του 1936 το POUM υποστήριξε το συνασπισμό του Λαϊκού Μετώπου που αποτελούνταν από τους Σοσιαλιστές, τους Κομμουνιστές και μικρά αστικά δημοκρατικά κόμματα. Η υποστήριξη δόθηκε για να απελευθερωθούν οι πολιτικοί κρατούμενοι και για να «ηττηθεί η δεξιά στις κάλπες». Παρά τις συνεχείς κριτικές του POUM στο Λαϊκό Μέτωπο, ο Τρότσκι καταδίκασε αυτή την απόφαση του POUM επισημαίνοντας ότι θα το οδηγήσει σε πολιτικό κομφούζιο.

Ο Νιν έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο στην επανάσταση του Ιούλη του 1936 ενάντια στο φασιστικό πραξικόπημα του στρατηγού Φράνκο. Οι εργάτες και οι αγρότες ξεσηκώθηκαν. Η επανάσταση απλώνονταν με τη γη και τα εργοστάσια να περνάνε στα χέρια των εργατών και των αγροτών. Ο Φράνκο ξεκίνησε τον εμφύλιο πόλεμο.

Παρόλο που το POUM βρέθηκε στο κέντρο των εξελίξεων παρέμεινε μια μειοψηφική δύναμη στο κέντρο της επανάστασης, την Καταλονία, ενώ στις υπόλοιπες περιοχές της χώρας ήταν ακόμα πιο αδύνατο. Το δίλημμα του POUM, το οποίο δεν κατάφερε ποτέ να απαντήσει, ήταν το πώς θα μπορούσε να κερδίσει την CNT ή έστω ένα τμήμα της στον σκοπό της «ολοκλήρωσης της επανάστασης».

Αυτός ο σκοπός σήμαινε την εδραίωση της εξουσίας των κολλεκτίβων στα εργοστάσια και την ύπαιθρο και των πολιτοφυλακών που τις υπεράσπιζαν. Σήμαινε τη δημιουργία ενός επαναστατικού και δημοκρατικού κράτους. Ομως, οι αναρχικοί καταδίκαζαν κάθε κράτος και αρνούνταν την ιδέα της κατάληψης της εξουσίας. Οταν βρέθηκε μπροστά στα πρακτικά καθήκοντα της οργάνωσης του πολέμου η CNT ουσιαστικά κατέληξε να συνεργάζεται στην ανοικοδόμηση της διαλυμένης κρατικής μηχανής.

Το POUM δεν ήταν έτοιμο να τα σπάσει με την ηγεσία της CNT και την ακολούθησε στην κυβέρνηση της Καταλονίας τον Οκτώβρη του 1936. Ο Νιν έγινε υπουργός Δικαιοσύνης. Το POUM δικαιολόγησε αυτή την κίνηση υποστηρίζοντας ότι η νέα κυβέρνηση είχε μια εργατική πλειοψηφία και ένα επαναστατικό οικονομικό πρόγραμμα που το είχε γράψει ο Νιν. Ομως, σε αυτή την πλειοψηφία ήταν και το Κομμουνιστικό Κόμμα που, όπως ο Στάλιν, ήταν αντίθετο στην επανάσταση.

Ο Νιν μπόρεσε να εισάγει κάποιες μεταρρυθμίσεις, όπως ένα νέο σύστημα επαναστατικής δικαιοσύνης και νέα δικαιώματα για τους νέους και τις γυναίκες. Ομως τέτοιες μεταρρυθμίσεις είχαν μικρό αντίκρυσμα, αφού η κυβέρνηση υπονόμευε την δύναμη της επανάστασης στους δρόμους στα εργοστάσια και την ύπαιθρο. Οι τοπικές επαναστατικές επιτροπές αντικαταστάθηκαν από δημοτικά συμβούλια και η διαδικασία της κολεκτιβοποίησης μπήκε κάτω από το σκληρό χαλινάρι του «θεσμικού ελέγχου» της κυβέρνησης.

Συμμαχίες

Το Κομμουνιστικό Κόμμα μεγάλωνε με ραγδαίους ρυθμούς. Είχε τη στήριξη της Ρωσίας, της μόνης μεγάλης δύναμης που ήταν έτοιμη να στείλει όπλα στη Δημοκρατία. Ομως, η Ρωσία ήταν αντίθετη σε μια επανάσταση που δεν έλεγχε και που μπορούσε να διαταράξει τις ευκαιρίες για συμμαχία με την Γαλλία και τη Βρετανία ενάντια στη ναζιστική Γερμανία.

Οι επιθέσεις του POUM στα πογκρόμ των παλιών μπολσεβίκων στη Ρωσία προκάλεσαν την οργή του Στάλιν. Το POUM αποκηρυσσόταν ως «τροτσκιστοφασίστες». Οι σταλινικοί έλεγαν ότι ο Νιν «δεν είχε δουλέψει ποτέ» και ότι «ήταν πάντοτε πληρωμένος πράκτορας του Χίτλερ». Αυτές οι συκοφαντίες προετοίμαζαν το έδαφος για την αντεπανάσταση.

Το Δεκέμβρη του 1936 ο Νιν διώχτηκε από την καταλάνικη κυβέρνηση ύστερα από πιέσεις του Ρώσου πρόξενου. Οι πολιτοφυλακές του POUM δεν ανεφοδιάζονταν. Η οργάνωσή του στη Μαδρίτη κηρύχτηκε εκτός νόμου και τα μέλη του δέχονταν συνεχείς επιθέσεις.

Αυτή η κατάσταση κορυφώθηκε το Μάη του 1937 στη Βαρκελώνη, όταν ξέσπασαν οδομαχίες ανάμεσα στις δυνάμεις που έλεγχαν οι σταλινικοί και στις πολιτοφυλακές της CNT και του POUM. Η CNT έκανε πίσω, ανοίγοντας το δρόμο για την ανατροπή και των τελευταίων κατακτήσεων της επανάστασης που είχαν απομείνει.

Το POUM κατηγορήθηκε ότι οργάνωσε ένα «φασιστικό πραξικόπημα» και κηρύχτηκε εκτός νόμου. Ο Νιν απήχθη από την αστυνομία και πράκτορες των ρώσικων μυστικών υπηρεσιών. Οδηγήθηκε σε μια μυστική φυλακή στη Μαδρίτη και βασανίστηκε για να «ομολογήσει» ότι ήταν «πράκτορας των φασιστών». Αφού δεν μπόρεσαν να του αποσπάσουν αυτή την ομολογία οι απαγωγείς του τον δολοφόνησαν.

Δεκάδες μέλη του POUM και άλλοι επαναστάτες είχαν την ίδια τύχη και εκατοντάδες ακόμα φυλακίστηκαν. Με την επανάσταση τσακισμένη, η Δημοκρατία προσπάθησε να συνεχίσει τον πόλεμο χρησιμοποιώντας «ορθόδοξες» πολεμικές τακτικές και διακηρύσσοντας ότι υπερασπίζει την αστική νομιμότητα.

Ομως, χωρίς τον επαναστατικό ενθουσιασμό των πρώτων μηνών, η πολεμική προσπάθεια ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία. Η μοίρα του Αντρέα Νιν έγινε το σύμβολο της τρομερής μοίρας των εργατών και των αγροτών της Ισπανίας μετά τη νίκη του Φράνκο.

ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Η Απεργία, το Συνέδριο και οι Παρεμβάσεις

Η 76η γενική συνέλευση της Δ.Ο.Ε. τελείωσε χωρίς να πάρει καμία απόφαση για τη συνέχεια του αγώνα των δασκάλων, παραπέμποντας την όποια απόφαση στις αναποτελεσματικές και εν κρυπτώ συνεδριάσεις του Δ.Σ.. Πώς έγινε αυτό; Πώς είναι δυνατό αφού όλοι μιλούσαν για παρατεταμένους αγώνες το αποτέλεσμα να είναι μηδέν;

Το ότι όλοι ορκίζονταν στο όνομα της συνέχειας της μεγάλης απεργίας είναι ενδεικτικό του ότι οι δάσκαλοι δεν νοιώθουν ηττημένοι και διψούν για αυτή τη συνέχεια. Όμως φαίνεται ότι οι παρατάξεις που καθόρισαν τις εξελίξεις την προηγούμενη χρονιά είτε δεν ήθελαν, είτε δεν μπόρεσαν να δώσουν αυτή τη συνέχεια.

Η στάση της ΠΑ.Σ.Κ. είναι χαρακτηριστική του «δεν ήθελαν». Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Δ. Μπράτης, σε μια ομολογουμένως εμπνευσμένη ρητορικά (αλλά όχι πολιτικά) δευτερολογία υπερασπιζόμενος την απεργία έκανε τεράστιο άνοιγμα στα δεξιά αναγνωρίζοντας ότι η Δ.Α.Κ.Ε. αποτελεί δύναμη της απεργίας και όχι της απεργοσπασίας. Την κατέστησε έτσι συνδιαμορφωτή των εξελίξεων, με ό,τι σημαίνει αυτό. Από την άλλη ενώ η αρχική πρόταση της ΠΑ.Σ.Κ., με την οποία κατέβαινε στις γενικές συνελεύσεις, πριν το συνέδριο, ήταν για πενθήμερη απεργία 24 – 28 Σεπτέμβρη, υπαναχώρησε αφήνοντας αόριστα τη λήψη μιας τέτοιας απόφασης σε γενικές συνελεύσεις που θα γίνουν το Φθινόπωρο. Όσοι ξέρουν λίγο τα του κλάδου των δασκάλων αυτό σημαίνει ότι αυτή η παραπομπή σημαίνει στην ουσία παραπομπή της απεργίας στις ελληνικές καλένδες, αφού συνήθως ελάχιστες συνελεύσεις έχουν απαρτία.

Αν όμως η ΠΑ.Σ.Κ. δεν ήθελε την απεργία, αυτός που της έδωσε την πολυτέλεια των ελιγμών μέσα στο συνέδριο ήταν η στάση της αριστεράς. Η στάση της μεγαλύτερης αριστερής δύναμης της Ε.Σ.Α.Κ. ήταν απλά παρωδία αριστερής συνδικαλιστικής στάσης, αφού επέλεξε να αντιπολιτεύεται τη μεγαλύτερη απεργιακή στιγμή του κλάδου.

Από την άλλη η στάση των Παρεμβάσεων απέτυχε να «εγκλωβίσει» την ΠΑ.Σ.Κ. σε μια συγκεκριμένη αγωνιστική πρόταση όπως πέρσι. Το ότι δεν προτάθηκε μια συγκεκριμένη μορφή πενθήμερης απεργίας «κλειδωμένη» από το συνέδριο, έδινε στην ΠΑ.Σ.Κ. το ελεύθερο των ελιγμών. Γιατί χρειαζόταν να υπάρχει στην πρόταση μας ότι πρέπει να πάμε σε συνελεύσεις από τον Οκτώβρη, προκειμένου να αποφασιστεί η νέα απεργία; Όλοι ξέρουμε τι σημαίνει αυτό. Μήπως δεν πιστεύουμε ότι ο κόσμος είναι διατεθειμένος να απεργήσει; Τότε γιατί προτείνουμε απεργία;

Από την άλλη η επιλογή να επικεντρωθεί η κριτική στο τι έκαναν οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ. και όχι στο πώς χειρίστηκε η ηγεσία της Ομοσπονδίας την απεργία και τη λήξη της, (απεργιακό ταμείο, κεντρική απεργιακή επιτροπή, κλπ.), η επιλογή να κηρυχθεί ως casus belli το ασφαλιστικό και όχι να συνεχίσουμε έναν ήδη κηρυγμένο πόλεμο, εμπλουτίζοντας τα ήδη διαμορφωμένα αιτήματα απόμακρυνε τη συζήτηση από τα κρίσιμα σημεία και ως εκ τούτου τη προοπτική της απεργιακής συνέχειας. Το σενάριο της επιτυχίας είναι δοκιμασμένο από την περσινή συνέλευση. Γιατί δεν ακολουθήθηκε;

Τακτική

Η γνώμη μου είναι, ότι στο χώρο της ριζοσπαστικής αριστεράς των δασκάλων, υπάρχει έλλειψη πολιτικής τακτικής απέναντι στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που ξεκινά από την περίοδο της μεγάλης απεργίας. Το ό,τι δεν οργανώθηκε μια πλατιά και ανοιχτή συζήτηση μέσα στα σχήματα για το τι έγινε και τι δεν έγινε στην απεργία, αλλά αντίθετα ακολουθήθηκε η τακτική σιωπής του όλα είναι καλώς καμωμένα, η οποία σε ορισμένες περιπτώσεις πήρε και τη μορφή προγραφών, μας δημιουργεί δυσκολίες.

Ας είμαστε ειλικρινείς. Η ριζοσπαστική αριστερά πρέπει να ξεφύγει από τον «συντροφικό» εναγκαλισμό της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας όπως τον εξέφρασε ο Μπράτης στο συνέδριο, λέγοντας «....είναι τιμή για τις Παρεμβάσεις, που εισηγήθηκαν τη λήξη της συγκεκριμένης μορφής απεργιακού αγώνα....».

Η Πρωτοβουλία Γένοβα έχει κάνει την επιλογή ότι συμμετέχει (όπου είναι αυτό δυνατό) στις Παρεμβάσεις - Κινήσεις – Συσπειρώσεις, ή σε συνεργαζόμενα με αυτές σχήματα, γιατί αποτελούν το πιο μαχητικό δίκτυο αγωνιστών στον κλάδο. Η ενότητα του χώρου αυτού η ενίσχυση και η διεύρυνση του δικτύου είναι αναγκαία για την παραπέρα αγωνιστική πορεία του κλάδου. Γι' αυτό κάναμε και την επιλογή να συμμετέχουμε στην ψηφοφορία για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στο ψηφοδέλτιο των Παρεμβάσεων. Θεωρώ λανθασμένη την οποιαδήποτε επιλογή αυτοαπομάκρυνσης συντρόφων από το χώρο. Όμως πολύ περισσότερο λανθασμένη είναι η λογική των διαγραφών που υιοθέτησαν ορισμένοι σύντροφοι, τις οποίες θεωρώ ξένες με το πνεύμα των σχημάτων. Είναι δείγματα και απόρροια ενός κλίματος που διώχνει και δεν συσπειρώνει κόσμο στις γραμμές μας.

Η συμμετοχή μας στις Παρεμβάσεις δεν σημαίνει ότι δεν θα ασκούμε κριτική στις θέσεις και στις πρακτικές που δεν μας βρίσκουν σύμφωνους. Άλλωστε η ομοιομορφία ποτέ δεν αποτέλεσε γνώρισμα αυτού του χώρου. Κινούμενοι με αυτό το σκεπτικό στηρίξαμε την πρόταση του συλλόγου του Κορυδαλλού θεωρώντας ότι ήταν η πιο κοντινή στο πνεύμα της περσινής απεργίας και το σημαντικότερο ήταν η μόνη που κλείδωνε την απεργία του φθινοπώρου από τη γενική συνέλευση χωρίς να την παραπέμπει σε κάποιες συνελεύσεις που ξέρουμε ότι οι περισσότερες δεν θα γίνουν.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς προς όλους τους συντρόφους των Παρεμβάσεων μέσα και έξω από αυτές.

Σεραφείμ Ρίζος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Οι συμβασιούχοι του Δήμου δίνουν μάχη

Την Τετάρτη 20 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε Δημοτικό Συμβούλιο στο Περιστέρι. Ο Παχατουρίδης κι η παρέα του αποφάσισαν να απολύσουν τους συμβασιούχους. Για την ακρίβεια, μονιμοποιεί 30 συμβασιούχους από τους 161 και τους υπόλοιπους τους μεταφέρει σε μια δημοτική επιχείρηση. Καταργεί τη σύμβαση αορίστου χρόνου και τους προσλαμβάνει με 18μηνη σύμβαση, χωρίς να αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία τους.

Για να περάσει πιο εύκολα αυτή την επίθεση, επέλεξε να μονιμοποιήσει κάποιους από το ΔΣ του συλλόγου των συμβασιούχων, εφαρμόζοντας τη γνωστή τακτική του «διαίρει και βασίλευε». Η τακτική του δεν πέρασε. Αντίθετα, η «ανεξάρτητη» δεξιά παράταξη βρέθηκε μπροστά σε μια ασφυκτικά γεμάτη αίθουσα. Είχαν έρθει όλοι οι συμβασιούχοι του Περιστερίου, συνάδελφοί τους από το δήμο Αιγάλεω, όλες οι αριστερές παρατάξεις και ανένταχτοι αγωνιστές. Μπήκαμε όλοι στην αίθουσα και διακόψαμε τη διαδικασία. Ο Παχατουρίδης για άλλη μια φορά είχε φέρει τους «φουσκωτούς» για να φυγαδεύσει τον εαυτό του και τους δημοτικούς του συμβούλους, όπως κι έγινε. Οι συμβασιούχοι έκαναν κατάληψη μέχρι τις 5 το απόγευμα της επόμενης μέρας.

Την Παρασκευή 29/6 έγινε νέο Δημοτικό Συμβούλιο. Έλειπαν δυο δημοτικοί σύμβουλοι του Παχατουρίδη και έτσι δεν μπορούσε να βγάλει πλειοψηφία. Οπότε κι επιστρατεύτηκε το γνωστό κόλπο του ανώνυμου τηλεφωνήματος για «βόμβα» για να μην γίνει η συνεδρίαση. Κατά τη γνώμη μας, αυτό δείχνει πόσο στριμωγμένος είναι ο δήμαρχος κι η παράταξή του.

Μετά την αποχώρηση των αστυνομικών οι συμβασιούχοι κι οι συμπαραστάτες τους συγκεντρωθήκαμε στην αίθουσα να αποφασίσουμε τη συνέχεια. Το ΚΚΕ και το ΠΑΣΟΚ φρόντισαν να φέρουν στελέχη τους για να ανοίξουν την προεκλογική τους καμπάνια στο Περιστέρι. Αφού τέλειωσαν, μια συμβασιούχος σηκώθηκε κι είπε «φτάνει πια με τους λόγους, τα τελευταία εφτά χρόνια που δουλεύω εδώ έχω δει στη πράξη ποιος με στηρίζει και ποιος όχι».

Οι συμβασιούχοι οργανώνονται. Και ο κόσμος στο Περιστέρι αρχίζει να το μαθαίνει και να συμπαραστέκεται. Η συνέχεια θα δοθεί την Τρίτη 3/7 στις 8 μμ στο νέο Δημοτικό Συμβούλιο.

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Περιστέρι

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Αντιπολεμικά στις 12 Ιούλη

Την Πέμπτη 12/7 θα βρεθούμε ξανά στους δρόμους να διαδηλώσουμε στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης και στη Θεσσαλονίκη. Το συλλαλητήριο θα είναι η δική μας απάντηση στη βρώμικη συμμαχία του Καραμανλή με τον Μπους η οποία στηρίζει ανοιχτά το Ισραήλ στην προσπάθειά του να 'λυγίσει' τη νόμιμη κυβέρνηση της Χαμάς.

Τη στιγμή που η Γάζα βομβαρδίζεται προκειμένου να τσακιστεί η Αντίσταση και ο χασάπης Μπλερ στέλνεται ως μεσολαβητής στη Μ.Ανατολή για να 'επιβάλει την ειρήνη' η ελληνική κυβέρνηση κάνει ότι μπορεί για να βελτιώσει το μερίδιό της από τα πετρέλαια. Διατηρεί το στρατό στο Αφγανιστάν και τις φρεγάτες στο Λίβανο, στηρίζει την κατοχή στο Ιράκ και το κράτος του Ισραήλ και πρόσφατα δήλωσε τη συμμετοχή της στην 'Αντιπυραυλική Ασπίδα του Μπους' προκειμένου να αναβαθμίσει τη θέση της στη συμμαχία των προθύμων των ΗΠΑ. Μια συμμετοχή που θα κοστίσει υπέρογκα ποσά στον κρατικό προϋπολογισμό, ποσά που θα μπορούσαν να πάνε για την αναβάθμιση του δικτύου της ΔΕΗ και για περισσότερα οχήματα και προσλήψεις στην Πυροσβεστική ώστε να μην έχουμε καταστροφές όπως στην Πάρνηθα και 'μπλακ – αουτ' όποτε ανεβαίνει η θερμοκρασία.

Η Αντίσταση σε Ιράκ και Παλαιστίνη, η μεγαλειώδης νίκη του λαού του Λιβάνου απέναντι στο Ισραήλ πέρσι και η νικηφόρα καμπάνια για την αθώωση του Τζαβέντ Ασλάμ δείχνουν το δρόμο της προοπτικής και της νίκης απέναντι στους πολεμοκάπηλους. Όλα τα προηγούμενα χρόνια οι κινητοποιήσεις του αντιπολεμικού κινήματος στην Ελλάδα έπαιξαν ρόλο για να επιτευχθούν αυτές οι νίκες. Χρειάζεται ξανά τόσο να στηρίξουμε τους αγωνιστές μέσα στην ίδια τη Μ.Ανατολή όσο και να αναγκάσουμε τον Καραμανλή να κόψει κάθε είδους βοήθεια προς τους ιμπεριαλιστές.

Η παρουσία μας στο συλλαλητήριο στις 12 Ιούλη 7.30μμ στην Καμάρα θα καθορίσει κατά πόσο η ΝΔ θα έχει το ίδιο τέλος που είχε και ο Αθνάρ, ο Μπλέρ και ο Μπερλουσκόνι που χάσανε την πρωθυπουργική καρέκλα τους υπό την πίεση του παγκόσμιου αντιπολεμικού κινήματος.

Γιούλη Παπουτσή

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΤΑ BLACK-OUT ΤΟΥ ΛΑΤΣΗ

Γιατί δεν λένε την αλήθεια για τα αίτια της πυρκαγιάς στο Ωραιόκαστρο;

Σήμερα Πέμπτη, γύρω στις 11.30 το ηλεκτρικό σύστημα της Βόρειας Ελλάδας έσβησε, σε συνθήκες καύσωνα. Δύο Μετασχηματιστές στο ΚΥΤ (Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης) στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης πήραν φωτιά. Το μυαλό όλων πήγε φυσικά στις παρατεταμένες θερμοκρασίες των ημερών. Τα πράγματα όμως ήταν αλλιώτικα.

Τι συνέβη ακριβώς; Το πρωί έσβησε αιφνίδια το εργοστάσιο των ΕΛΠΕ (Ημι-ιδιωτική ημι-κρατική σύμπραξη με τον Λάτση). Η διακοπή αυτή προκάλεσε διαταραχή στο ηλεκτρικό σύστημα. Συνέπεια ήταν η διακοπή της λειτουργίας της διασύνδεσης με τη Βουλγαρία, απ' όπου «ψωνίζουμε» ενέργεια. Έτσι, έλειψαν απότομα σημαντικά μεγέθη ισχύος που κάλυπταν την αυξημένη ζήτηση. Οι Μετασχηματιστές στο ΚΥΤ Ωραιοκάστρου υπερφορτίστηκαν και προκλήθηκε πυρκαγιά.

Η θερμοηλεκτρική μονάδα φυσικού αερίου ισχύος 390 MW, που έχει εγκατασταθεί εντός της έκτασης των ΕΛΠΕ στα Διαβατά Θεσσαλονίκης δημιουργήθηκε πάρα την άρνηση και τη δική μας το 2002 αλλά και σημαντικών φορέων, όπως το ΤΕΕ. Τα ΕΛΠΕ χρησιμοποιήθηκαν από το κεφάλαιο στη χώρα μας ως λαγός, δηλαδή πρώτος παραγωγός με ζημιές στην αρχή, που θα ανάγκαζε το κράτος να παρέμβει «διορθωτικά». Έτσι, η ΔΕΗ ΑΕ αγοράζει από τα ΕΛΠΕ 75 ευρώ/MWh και πουλάει 45 ευρώ/MWh, προκειμένου να πριμοδοτηθεί η ιδιωτική παραγωγή, στα πλαίσια της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, μεταφέροντας λεφτά από την τσέπη μας στο Λάτση.

Η συγκεκριμένη μονάδα είναι τεράστια: καταναλώνει ετησίως ποσότητες καυσίμου ίσες με το 77% περίπου της κατανάλωσης καυσίμων στη βιομηχανία και στη θέρμανση του Π.Σ. Θεσσαλονίκης. Η παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια πωλείται στην απελευθερωμένη ήδη αγορά ενέργειας, με τεράστια κέρδη για την επιχείρηση. Γιατί να χάσουν την ευκαιρία να πωλήσουν τεράστιες ποσότητες ηλεκτρικής ενέργειας τις μέρες του καύσωνα, ακόμη και με κίνδυνο να τιναχτεί το σύστημα στον αέρα;

Λογαριασμός

Ελπίζουμε ότι ισχύουν οι διαβεβαιώσεις της ΔΕΗ και δεν έχει καεί δολοφονικό κλοφέν, όπως άλλες φορές. Κάηκαν όμως 100 περίπου τόνοι ορυκτέλαιου στον ουρανό της Θεσσαλονίκης ενώ η πόλη υποφέρει από τις απανωτές διακοπές φορτίου. Θεωρούμε ότι οι βιαστικοί της απελευθέρωσης θα πρέπει να στείλουν το λογαριασμό στον κ. Λάτση.

Υπόψη ότι πραγματοποιήθηκε έρευνα από την Δ/νση Προστασίας Περιβάλλοντος της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης για την κατάρτιση καταλόγου των συσκευών (μετασχηματιστών και πυκνωτών) που περιέχουν PCB/PCT (πολυχλωριωμένα διφαινύλια/τριφαινύλια) σε συγκέντρωση πάνω από 50 ppm, σε εφαρμογή των διατάξεων της ΚΥΑ 7589/731/2000. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε κατά το 2002 και 2003 στους ιδιοκτήτες υποσταθμών μέσης και υψηλής τάσης του Ν. Θεσσαλονίκης. Αρχικά ένα ποσοστό των ιδιοκτητών υποσταθμών, που φτάνει περίπου το 80%, αδιαφόρησε να αποστείλει τεκμηριωμένα στοιχεία στην Υπηρεσία και το έκανε μόνο με την προειδοποίηση υποβολής διοικητικών κυρώσεων. Τα τελικά αποτελέσματα που συγκεντρώθηκαν αφορούν το 95% περίπου των ιδιωτικών υποσταθμών μέσης και υψηλής τάσης του Ν. Θεσσαλονίκης. Τα αποτελέσματα που συγκεντρώθηκαν έδειξαν ότι στο 7% των υποσταθμών μέσης/υψηλής τάσης, βρίσκονται συσκευές (μετασχηματιστές/πυκνωτές), οι οποίες περιέχουν PCB/PCT πάνω από 50 ppm. Πόσες συσκευές με PCBs όμως έχουν απομακρυνθεί μέχρι σήμερα;

Επιπλέον, η ίδια η λειτουργία του σταθμού των ΕΛΠΕ με καύση φυσικού αερίου, επιβαρύνει επίσης το περιβάλλον. Ενώ δεν έχει εκπομπές διοξειδίου του θείου και σωματιδίων, δεν υστερεί στις εκπομπές άλλων ρύπων, οι οποίες για τη συγκεκριμένη κλίμακα του έργου είναι πολύ μεγάλες: πάνω από 1300 τόνους μονοξειδίου του άνθρακα και 800 τόνους οξειδίων του αζώτου ετησίως και σημαντικές ποσότητες άλλων ρύπων. Επίσης, η θερμική ρύπανση (στη θάλασσα και στην ατμόσφαιρα), που προκαλείται από την ψύξη της μονάδας και την εκπεμπόμενη θερμότητα της καμινάδας, επηρεάζει δραστικά το κλίμα και το θαλάσσιο περιβάλλον της περιοχής.

Αλλά δεν πρόκειται για μεμονωμένο γεγονός, αφού γενικότερα:

1) Δεν υπάρχει μακροχρόνιος ενεργειακός σχεδιασμός της χώρας αλλά σπουδή για πριμοδότηση των ιδιωτών επιχειρηματιών.

2) Δεν υπάρχει σχεδιασμός και προγραμματισμός ορθολογικοποίησης (βελτίωση της απόδοσης) και μείωσης της ρύπανσης από τους υφιστάμενους θερμοηλεκτρικούς σταθμούς της ΔΕΗ.

3) Δεν έχουν αξιοποιηθεί και εξαντληθεί οι διαπιστωμένα πολύ μεγάλες δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας στην περιοχή και στη χώρα, στο δευτερογενή (βιομηχανία) και τριτογενή (κτίρια) τομέα.

Επαληθευόμαστε δυστυχώς και για κάτι άλλο: ότι η δεύτερη πόλη της Ελλάδας δεν έχει ουσιαστική προστασία για μεγάλες καταστροφές και βιομηχανικά ατυχήματα μεγάλης έκτασης. Στο προηγούμενο Black out θυμίζουμε ότι κάηκαν Μετασχηματιστές στο ίδιο ΚΥΤ. Σήμερα αδυνατούν να σβήσουν μια επαναληπτική πυρκαγιά. Και η Νομαρχία καμαρώνει.....

Οικολογία Αλληλεγγύη

«Τα ξύλα δεν σπάνε όταν είναι δεμάτι»

Ενας γνωστός αμερικανός συγγραφέας, ο Ντέιβιντ Γκράσμαν, διαπιστώνοντας ότι ο κόσμος που μας περιβάλλει γίνεται κάθε μέρα και πιο ασφυκτικά παρεμβατικός στη ζωή μας, μίλησε για τη συνεχή σμίκρυνσή του, που μας ωθεί βήμα βήμα, στην αυτοκαταστροφή!

Ξεκινώντας με αφορμή αυτή την πικρή διαπίστωση που λίγο πολύ όλοι οι σκεπτόμενοι άνθρωποι έχουμε υιοθετήσει, θα συνεχίσω με μία δεύτερη αναφορά του ίδιου συγγραφέα, στον Κάφκα. «Οταν κάποιος εισβάλει στον τόπο σου, τότε όντως ο κόσμος γίνεται πιο μικρός»...(Μιλάει ο ποντικός από τον «Μικρό μύθο», τη στιγμή που η ποντικοπαγίδα κλείνει γύρω του, ενώ η «γάτα» τριγυρίζει απ' έξω)...Και βέβαια ο λόγος αφορά στην αυθαίρετη και βίαιη εισβολή, με το προσωπείο του «Σωτήρα», ή του αυτόκλητου διεκδικητή ανύπαρκτων ψευδεπίγραφων δικαιωμάτων...Και ο Γκράσμαν συνεχίζει μιλώντας για μία διαρκή εμπόλεμη κατάσταση που απειλεί να σαρώσει τα πάντα στο όνομα μιας παγκόσμιας παράνοιας. «Μου αφήνουν (συνεχίζει ο συγγραφέας), μόνο μία δυνατότητα. Να είμαι εχθρός, τίποτε περισσότερο, από εχθρός! Και η μόνη μου διαφυγή, είναι η γραφή. Οταν γράφω, γίνομαι ανθρώπινος».

Σε κάποιο παλιό μου ποίημα θυμάμαι, έγραφα: «Η σωτηρία της γραφής είναι πολύ μεγάλο πράγμα. Σαν καραβάκι που κυλά, μεσ' της ψυχής το θάμα».

Σπαραγμός

Το θυμήθηκα διαβάζοντας το άρθρο του Γκράσμαν, που έχασε το γιο του μέσα στον παραλογισμό του «πολέμου» στο Λίβανο...Σπαράζει για το παιδί του ο Αμερικανός πολίτης, η γραφή του καίει τον παραλογισμό των ομοεθνών του, συγχρόνως όμως συνειδητοποιεί ότι είναι άμεση ανάγκη να μετατρέψουμε το «εγώ» σε «εμείς», να ταυτιστούμε με τον πόνο των «άλλων», γιατί στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν «άλλοι»!

Εμείς είμαστε οι «άλλοι», οι κάτοικοι του απέναντι σπιτιού όπως και οι λαοί των Βαλκανικών ή Ευρωπαϊκών χωρών. Στην Αιθιοπία στη μακρινή Ιαπωνία, απανταχού γης, δεν υπάρχουν «άλλοι». Και εδώ παραθέτω δύο ποιητικά λόγια : «Της νόησης τ' απόκρυφα λημέρια, είν' από δίπλα που υφαίνουνε τον τρόμο απέναντι στο άγνωρο του «άλλου»! Ζούμε τον ίδιο πλανήτη, ένα τεράστιο σπίτι που μας χωρά όλους αν γίνει δίκαιος καταμερισμός αγαθών, απανταχού γης. Κάποιοι έλεγαν παλιά: Απ' έξω απ' την πορτούλα μου, ας είναι κι' αδερφούλα μου. Για τους «άλλους» τι με μέλει; Εγώ να 'μαι καλά, μέσα στο σίγουρο καβούκι μου. Μαζεύω το κεφάλι μου βαθιά, και βολεύομαι, με την άκρατη τεχνολογία, να μου παρέχει τα πάντα. Ανθρωποι- χελώνες, πολίτες «νομοταγείς», στις επιταγές της άρχουσας τάξης.

«Είμαι καλά, Είμαι καλά», έγραφε ο Μενέλαος Λουντέμης στη μάνα του. (Επιστολές από την εξορία)...Μονάχα αυτό, του επέτρεπαν να γράφει. Κι όμως, το ομώνυμο ποίημα, έμεινε αθάνατο, γιατί απέπνεε όλο τον σπαραγμό της ψυχής του εξόριστου συγγραφέα! Αναφερόταν βέβαια συχνά απ' τους παλιούς και η φράση : «Τα ξύλα δε σπάνε ποτέ, αν είναι όλα μία δέσμη ενωμένα». Η δέσμη, είναι η σύσφιξη. Ο κοινός σκοπός. Το χάδι της σκέψης μας για τον συνάνθρωπο, είναι η δύναμη που θα μας αφυπνίσει, κι από μονοσήματα ανθρωπάκια, θα μετατραπούμε σε μέρος ενός πανίσχυρου συνόλου.

Προσωπικά, ένοιωθα σαν να έπινα απ' το νερό του Αδη και το μετέτρεπα σε ελπίδα, ακούγοντας μέσα μου αυτή τη φράση «Τα ξύλα δε σπάνε ποτέ αν είναι όλα σε μία δέσμη ενωμένα». Κι αυτό γινόταν κάθε φορά που ένοιωθα μέσα μου, να με πληγώνει η ηθελημένη άγνοια κάποιων συνανθρώπων.

Ξαναγυρίζοντας στον Γκράσμαν, τον Αμερικανό συγγραφέα που βρήκε σαν καταφύγιο τη γραφή για να νοιώθει άνθρωπος κι όχι έρμαιο του διλήμματος «θύμα ή θύτης», θα 'λέγα ότι αυτή η επιλογή δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή παρά μονάχα σαν εφαλτήρας για αντίσταση ενός βαθιά προβληματισμένου δημιουργού, απέναντι στην εγκληματική αλαζονεία του σύγχρονου αδελφοκτόνου συστήματος, που αγγίζει τα όρια μιας παγκόσμιας παράνοιας... Ο δημιουργός που σκοπεύει στην άρση της ηττοπάθειας μέσω της γραφής, θα απλωθεί πέρα από τα προσωπικά του όρια, καταδαφίζοντας άμεσα τις όποιες προφάσεις για την μη επανενεργοποίηση της κριτικής σκέψης, που οφείλει να διαθέτει κάθε ένας από μας για να μπορεί να λέγεται άνθρωπος και όχι «έρμαιο» και θύμα, που μελλοντικά θα μετατραπεί σε θύτη-τιμωρό, για να εξοφλήσει τα αιωνίως ανεξόφλητα.

'Και επειδή ο κύκλος του αίματος κάποτε θα μας καταπιεί και τότε δεν θα υπάρχουν πια επιλογές δεν πρέπει επ' ουδενι να δεχόμαστε ένα μέλλον που υποτίθεται έχει ήδη συντελεσθεί, μέσα από το γνωστό «άλλοθι». «Εγώ είμαι ένας νομοταγής πολίτης δεν ανακατεύομαι με την πολιτική. Αυτό το αφήνω στους αρμόδιους». Ξεχνώντας βέβαια ότι η πολιτική, είναι η νόμιμη προέκταση της ιδιότητας του πολίτη.

Εφη Γιακανίκη Κοκόλια,
Συγγραφέας-οικολόγος

εργατική αλληλεγγύη

Στάσεις εργασίας στην ΕΡΤ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση

Δεν θα περάσει!

Κλιμακώνονται οι αντιδράσεις των εργαζόμενων στην ΕΡΤ ενάντια στο νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης Καραμανλή για τα ΜΜΕ που βάζει μπροστά το ξεπούλημα της ΕΡΤ στους ιδιώτες. Μετά τις πρώτες επιτυχημένες απεργιακές κινητοποιήσεις, που ξεκίνησαν με 8ωρη στάση εργασίας τη Δευτέρα 2 Ιούλη και συνεχίστηκαν με 12ωρη στάση εργασίας την επόμενη ημέρα Τρίτη 3 Ιούλη, η ΠΟΣΠΕΡΤ αποφάσισε νέες στάσεις εργασίας από τις 10πμ της Τετάρτης 4 Ιούλη έως τις 4μμ της Πέμπτης 5 Ιούλη.

Από τις κινητοποιήσεις των συμβασιούχων στην ΕΡΤ το 2004

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ ξεσηκώνονται γιατί το νομοσχέδιο του Ρουσσόπουλου "Συγκέντρωση και αδειοδότηση Επιχειρήσεων Μέσων Ενημέρωσης και άλλες διατάξεις" είναι ένα σκάνδαλο. Στο άρθρο 17 προβλέπει την ίδρυση θυγατρικής εταιρίας της ΕΡΤ ΑΕ για την ψηφιακή τηλεόραση, στην οποία θα έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν και ιδιωτικοί φορείς σε ποσοστό μέχρι και 49%. Επιτρέπει δηλαδή στους ιδιώτες να εισχωρήσουν στο κυριότερο κομμάτι της ΕΡΤ, αφού μέχρι και το 2012 ολόκληρο το τηλεοπτικό πρόγραμμα θα γίνει υποχρεωτικά ψηφιακό. Με τη σταδιακή είσοδο των ιδιωτών, η κυβέρνηση Καραμανλή ανοίγει το δρόμο για την πλήρη ιδιωτικοποίησή της.

Για να εξασφαλίσει μάλιστα την επιτυχία της ιδιωτικοποίησης, ο Ρουσσόπουλος έχει συμπεριλάβει στο νομοσχέδιο μια σειρά οικονομικά "κίνητρα" για τους ιδιώτες. Το πρώτο που προβλέπεται είναι ότι η θυγατρική που θα δημιουργηθεί θα λαμβάνει το 15% του ετήσιου ανταποδοτικού τέλους. Αυτό μεταφράζεται σήμερα σε περίπου 45 εκατομμύρια ευρώ από τις συνολικές ετήσιες εισφορές των καταναλωτών της ΔΕΗ προς την ΕΡΤ, το ύψος όμως θα ανεβαίνει ανάλογα με την κρίση της Γ.Σ. της ΕΡΤ και των υπουργών Οικονομίας και Τύπου. Η κυβέρνηση Καραμανλή βάζει έτσι τους εργαζόμενους να χρηματοδοτούν τους ιδιώτες.

Το δεύτερο είναι ότι στην ιδιοκτησία της θυγατρικής περιέρχονται κομμάτια της κινητής και ακίνητης περιουσίας της ΕΡΤ. Με άλλα λόγια οι ιδιώτες θα μπορούν να διαχειριστούν όπως θέλουν και τις εγκαταστάσεις της ΕΡΤ. Το τρίτο, όπως καταγγέλει σε ανακοίνωσή της η ΠΟΣΠΕΡΤ, είναι ότι "Δεν κατοχυρώνεται το ενιαίο καθεστώς των εργαζομένων στη μητρική και τη θυγατρική εταιρία μέσω της πρόβλεψης για Γ.Κ.Π.". Ο Ρουσσόπουλος κάνει ένα ακόμα δώρο στους ιδιώτες δίνοντάς τους τη δυνατότητα να καθορίζουν οι ίδιοι τις εργασιακές σχέσεις.

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ μπορούν να ανατρέψουν τα σχέδια Ρουσσόπουλου. "Οι απεργιακές κινητοποιήσεις έχουν μεγάλη επιτυχία", μας είπε ο **Νάσος Μπράτσος**, δημοσιογράφος στην ΕΡΤ και μέλος των Financial Crimes, "Δεν μεταδίδονται προγράμματα ενώ κατά διαστήματα εμφανίζεται η κάρτα της ΠΟΣΠΕΡΤ που ενημερώνει τον κόσμο για τις στάσεις εργασίας και για το λόγο που γίνονται. Εμείς, οι δημοσιογράφοι της ΕΡΤ, παρόλο που δεν καλυπτόμαστε από την ΠΟΣΠΕΡΤ, παραδίδουμε κείμενα μόνο όταν τελειώνουν οι στάσεις, ενώ είμαστε ολόψυχα στο πλευρό των εργαζόμενων που απεργούν γιατί η ιδιωτικοποίηση αφορά και το δικό μας εργασιακό καθεστώς.

Η διάθεση των εργαζόμενων της ΕΡΤ για σύγκρουση με την κυβέρνηση Καραμανλή, μέχρι να αποσύρει οριστικά το νομοσχέδιο, δεν φαίνεται μόνο από την επιτυχία των απεργιών με την μεγάλη συμμετοχή. Φαίνεται και από το ότι η ΠΟΣΠΕΡΤ ξεκίνησε διστακτικά τις κινητοποιήσεις με μια πρώτη στάση εργασίας τη Δευτέρα, αλλά κάθε μέρα αναγκάζεται πλέον να δίνει συνέχεια. Την Τρίτη το μεσημέρι μάλιστα συνεργείο της ΠΟΣΠΕΡΤ βγήκε έξω από την ΕΡΤ και μοίρασε ανακοινώσεις σε περαστικούς και οδηγούς για ενημέρωση. Φαίνεται έτσι το κλίμα που επικρατεί ανάμεσα στους εργαζόμενους για να δοθεί αυτή η μάχη μέχρι τέλους. Η πρότασή μας ως Crimes αλλά και η θέληση πολλών συναδέλφων είναι πια να κηρύξει η ΠΟΣΠΕΡΤ 24ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες. Ετσι μόνο θα στριμώξει την κυβέρνηση Καραμανλή και θα ανοίξει ο δρόμος της νίκης.

Παράλληλα είναι η ώρα η ΕΣΗΕΑ και η ΠΟΕΣΥ να βγουν με απεργίες μαζί με την ΠΟΣΠΕΡΤ. Το νέο νομοσχέδιο ξεσηκώνει τις αντιδράσεις συνολικά των εργαζόμενων στα ΜΜΕ, καθώς εκτός από την ιδιωτικοποίηση της ΕΡΤ, δίνει τη δυνατότητα στους ήδη ισχυρούς καναλάρχες να γιγαντωθούν ακόμα περισσότερο, ενώ επίσης δίνει τη δυνατότητα για συγχωνεύσεις καναλιών στην επαρχία από τοπικά σε περιφερειακά χωρίς να διασφαλίζει την διατήρηση όλων των θέσεων εργασίας. Αφορά λοιπόν ολόκληρο το χώρο των ΜΜΕ και ενώ χρειάζεται άμεση δράση, δυστυχώς οι υπόλοιπες παρατάξεις στο χώρο των δημοσιογράφων δεν έχουν βγάλει ούτε μία ανακοίνωση".

Φιλέτα

Σε προκήρυξή τους, οι Financial Crimes θυμίζοντας τα αποτελέσματα της δημιουργίας θυγατρικών εταιριών σε μια σειρά οργανισμούς που έφεραν διάλυση των εργασιακών σχέσεων αναφέρει "Η αλήθεια είναι, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθεί να πασάρει με κάθε τρόπο φιλέτα κερδοφόρα στους φίλους της επιχειρηματίες και να τσακίσει ακόμη περισσότερο τις εργασιακές σχέσεις μας. Το πού μας οδηγεί αυτή η ξέφρενη πορεία «προς τις υγιείς δυνάμεις της αγοράς» που μας οδηγεί η κυβέρνηση του Καραμανλή, το δείχνει με τον πιο δραματικό τρόπο η καμένη Πάρνηθα. Τους λέμε λοιπόν ότι δεν θα τους αφήσουμε να κάνουν την κρατική ραδιοτηλεόραση καμένη γη.

Έφτασε πλέον η ώρα να σταματήσει ο κλεφτοπόλεμος και να αρχίσει κανονικά η μάχη...Χρειάζεται άμεσα να προχωρήσουμε σε απεργίες με διάρκεια που θα βάλουν για μέρες «μαύρο» στις οθόνες της τηλεόρασης και θα σιγήσουν τα μικρόφωνα, για να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να πάρει πίσω το νομοσχέδιο. Με συγκεντρώσεις στο κέντρο της Αθήνας να κερδίσουμε την συμπαράσταση όλης της της κοινωνίας στον αγώνα μας. Να απαιτήσουμε απο την ΠΟΕΣΥ και την ΕΣΗΕΑ να βγουν απο την ένοχη αδράνεια και να προχωρήσουν και αυτές σε απεργιακές κινητοποιήσεις στο πλευρό των εργαζόμενων στην ΕΡΤ.

Να εμπνευστούμε απο την μαχητικότητα και την αποφασιστικότητα των φοιτητών που πριν λίγους μήνες γονάτισαν την κυβέρνηση και την ανάγκασαν σε υποχώρηση. Εμείς μπορούμε να προχωρήσουμε ακόμη παραπέρα. Να στείλουμε την κυβέρνηση στο σπίτι της και τους υπουργούς της να κάνουν αναδάσωση στην Πάρνηθα".

Λένα Βερδέ